Η Διαχείριση της Πανδημίας από την Κυπριακή Δημοκρατία: Μερικά Κριτικά Κείμενα

Το συγκεκριμένο PDF είναι μια πρόχειρη συλλογή διάφορων κριτικών κειμένων κατά της διαχείρισης της πανδημίας του ιού covid-19 από την Κυπριακή Δημοκρατία. Τα κείμενα γράφτηκαν μεταξύ του Απρίλη του 2020 και του Αυγούστου του 2021, σε διαφορετικές στιγμές κατά τη διάρκεια μιας πανδημίας όπου τα δεδομένα και τα κρατικά μέτρα άλλαζαν και συνεχίζουν να αλλάζουν έντονα και απότομα. Γράφτηκαν από διαφορετικά άτομα και δεν αντιπροσωπευόσουν ένα ομογενοποιημένο ρεύμα κριτικής. Αντίθετα, χαρακτηρίζονται από διαφορετικές προσεγγίσεις, σημεία έμφασης και επιχειρηματολογία.

Αύγουστος 2021.

-Delirium

Για άλλο ανυπόγραφο, άγνωστο και μη αρχειοθετημένο με άλλο τρόπο υλικό, πατήστε εδώ.

Αυτή είναι η πρωτότυπη μετάφραση, όπως δημοσιεύτηκε από τους αρχικούς δημιουργούς του αρχειοθετημένου άρθρου. Προέλευση: Blog του Γρηγόρη Ιωάννου

Καλύπτοντας την Ανικανότητα με Αυταρχισμό; Η Περίπτωση της Κυπριακής Δημοκρατίας (Γρηγόρης Ιωάννου) (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο κυκλοφόρησε σε προσωπικό blog του Γρηγόρη Ιωάννου τον Νοέμβρη του 2020. Πρόκειται για μετάφραση άρθρου που δημοσιεύτηκε αρχικά τον Απρίλη του 2020 στα Αγγλικά στην ιστοσελίδα Open Democracy.

Περιεχόμενο

Καλύπτοντας την Ανικανότητα με Αυταρχισμό; Η Περίπτωση της Κυπριακής Δημοκρατίας

Γρηγόρης Ιωάννου

Μετάφραση από τα Αγγλικά: Αντώνης Παστελλόπουλος

Αρχική Δημοσίευση στην Ιστοσελίδα "Open Democracy: free thinking for the world", στις 7 του Απρίλη, 2020. Η αρχική δημοσίευση μπορεί να βρεθεί στον ακόλουθο σύνδεσμο: https://www.opendemocracy.net/en/can-europe-make-it/authoritarianism-masking-incompetence-case-republic-cyprus/

Στο τέλος του Φλεβάρη και καθώς η κρίση της πανδημίας του Covid-19 αναπτυσσόταν στην Ευρώπη, οι κυβερνήσεις άρχισαν να παίρνουν μέτρα, τα οποία, μέχρι τον Μάρτιο, είχαν κορυφωθεί σε διάφορες μορφές lock-down, με στόχο να επιβάλουν τη φυσική απόσταση μεταξύ ατόμων. Στο πλαίσιο δεκαετιών νεοφιλελεύθερων πολιτικών, υποχρηματοδότησης και ιδιωτικοποιήσεων, τα εθνικά συστήματα υγείας υπολείπονταν τη δυνατότητα να αντεπεξέλθουν στη ραγδαία αύξηση της ζήτησης που έφερε η παγκόσμια πανδημία, με τα lock-down να θεωρούνται απαραίτητα.

Την ίδια στιγμή, ένα σημαντικό κομμάτι της οικονομικής δραστηριότητας ανεστάλθηκε, με τις κυβερνήσεις να υπόσχονται υποστήριξη προς τους εργάτες που έπρεπε να απέχουν από τις δουλειές και προς τις επιχειρήσεις που έπρεπε να κλείσουν, συμπεριλαμβανομένων και διάφορων μέτρων κοινωνικής πολιτικής, καθώς και προσωρινών απαλλαγών από τη φορολόγηση. Όπου εφαρμόστηκαν, τα μέτρα lock-down συνήθως συμπεριλάμβαναν την απαγόρευση στις συγκεντρώσεις και τον

περιορισμό της μη αναγκαίας διακίνησης, δίνοντας αυξημένες εξουσίες στην αστυνομία να επιβάλει τα μέτρα, όπου χρειαζόταν. Παράλληλα, η εκτελεστική εξουσία ανέλαβε περισσότερες εξουσίες, δήθεν για να αναβαθμίσει τις δυνατότητες του συστήματος υγείας και να για να αντιμετωπίσει τις οικονομικές επιπτώσεις, κυρίως μέσα από τη χρήση διοικητικών διαταγμάτων παρά μέσα από το πέρασμα της κατάλληλης νομοθεσίας.

Μόνο ως εδώ μπορούμε να γενικεύουμε.. Όταν αρχίσουμε να ασχολούμαστε συγκεκριμένα, με κάθε ευρωπαϊκό κράτος, εμφανίζονται σημαντικές παρεκκλίσεις, όχι μόνο σε σχέση με τη χρονική στιγμή, την εμβέλεια και τις λεπτομέρειες των μέτρων που εφαρμόστηκαν, αλλά, επίσης, σε σχέση με την έμφαση, την κατεύθυνση και τη λογική τους (ή την έλλειψή της). Για παράδειγμα, ενώ κάποιες κυβερνήσεις, όπως η κεντροαριστερή κυβέρνηση στην Ισπανία, έφεραν τα ιδιωτικά νοσοκομεία κάτω από τον έλεγχο του κράτους, άλλες, όπως η δεξιά κυβέρνηση στην Ελλάδα, πλήρωσαν τα ιδιωτικά νοσοκομεία επιπλέον επιδόματα για να χρησιμοποιήσουν τις εγκαταστάσεις τους. Ενώ η κεντροαριστερή κυβέρνηση της Πορτογαλίας αποφάσισε να δώσει σε όλους τους μετανάστες και αιτητές ασύλου προσωρινή ιθαγένεια και πολιτικά δικαιώματα για να τους ενσωματώσει αυτόματα στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και στο σύστημα υγείας, στη Βουλγαρία ο στρατός, στον οποίο δόθηκαν αστυνομικές εξουσίες από τη συντηρητική κυβέρνηση, έστησε οδοφράγματα έξω από τις γειτονιές των Ρομά για να ελέγχει τη διακίνησή τους.

Ενώ σε κάποιες χώρες τα έκτακτα μέτρα είχαν προδιαγεγραμμένη μια προκαθορισμένη περίοδο εφαρμογής κάποιων εβδομάδων ή μηνών, σε άλλες χώρες η αναίρεση της εφαρμογής αφέθηκε ανοικτή για αναθεώρηση σε κάποια μελλοντική, αδιευκρίνιστη ημερομηνία. Αν και καταπατούσαν τις πολιτικές ελευθερίες με πρωτοφανείς τρόπους σε δημοκρατίες εν καιρώ ειρήνης, στις πλείστες περιπτώσεις αυτοί οι κανονισμοί επιβλήθηκαν «νόμιμα»: ψηφίστηκαν από βουλές, μέσα σε προκαθορισμένες συνταγματικές διαδικασίες. Επιπλέον, σε κάποια ανατολικά και νότια ευρωπαϊκά κράτη, τέτοιες ευαισθησίες θεωρήθηκαν απρόσιτες πολυτέλειες εν καιρώ κρίσης.

Μια Απούσα Ευρωπαϊκή Ένωση

Η Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.) υπήρξε μέχρι τώρα κυρίως απούσα από την όλη διαχείριση της κρίσης και ήρθε μονάχα μεταγενέστερα να αποδεχτεί ή να κλείσει τα μάτια προς τις πρωτοβουλίες που πάρθηκαν από τα έθνη-κράτη της, ακόμα και όταν αυτές παραβίαζαν συνθήκες, αρχές, κανόνες και κανονισμούς. Αρκετά έχουν ειπωθεί για τις οικονομικές επιπτώσεις των μέτρων lock-down και του κλεισίματος των εθνικών συνόρων. Πολλές εικασίες εκφράζονται, επίσης, για το μέγεθος της μελλοντικής κρίσης χρέους και για το μέλλον της ευρωζώνης και της Ε.Ε. εν μέσω αναδυόμενων διχασμών και πόλωσης μεταξύ των κρατών-μελών. Λιγότερη είναι η συζήτηση σχετικά με την αυταρχική μετατόπιση που παρατηρείται, με τη συζήτηση κυρίως να επικεντρώνεται στην Ανατολική Ευρώπη, η οποία είχε ήδη εκδηλώσει αυταρχικές τάσεις πριν από την κρίση του Covid-19. Η Ουγγαρία είναι το πιο αναφερόμενο παράδειγμα, με την κυβέρνηση του Ορμπάν να εξασφαλίζει την εξουσία να κυβερνά με διατάγματα χωρίς κοινοβουλευτικό έλεγχο και να περιορίζει την ελευθερία του λόγου χωρίς ημερομηνία λήξης.

Το Δημόσιο Σύστημα Υγείας

Τα αυταρχικά μέτρα περιορισμού της διακίνησης δικαιολογούνται μέσω ενός «επιστημονικού» λόγου, με το lock-down να παρουσιάζεται ως η εφαρμογή της φυσικής απόστασης. Αν και το παράδειγμα της Κίνας και οι συστάσεις του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (ΠΟΥ) αναφέρονται από τα ευρωπαϊκά κράτη για να δικαιολογήσουν τα ειλημμένα μέτρα, τα περισσότερα κράτη υποτιμούν ή αγνοούν το άλλο μισό της ιστορίας: την ταχεία και μαζική εκτροπή πόρων προς το σύστημα δημόσιας υγείας από την Κίνα και την εκτεταμένη δειγματοληψία μέσα στον πληθυσμό.

Αν και ο ΠΟΥ ακούραστα επιμένει να αναφέρει πως «το lock-down από μόνο του δεν μπορεί να λύσει το πρόβλημα», φαίνεται πως τουλάχιστον κάποια ευρωπαϊκά κράτη χρησιμοποιούν αυταρχικά μέτρα πληθυσμιακού ελέγχου ως υποκατάστατο για την αναγκαία αναβάθμιση της χωρητικότητας του δημόσιου συστήματος υγείας. Μέσα από την εμπλουτισμένη «νομιμότητα» που επιβλήθηκε ως αποτέλεσμα του φόβου που έχει κυριεύσει ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας, και μέσω των (φιλικών προς αυτές) μέσων μαζικής ενημέρωσης, κάποιες κυβερνήσεις καταφέρνουν να παρουσιάζουν την κρίση δημόσιας υγείας ως κρίση δημόσιας ασφάλειας, επικαλούμενες εικόνες και ρητορική πολέμου, μετατοπίζοντας τη δημόσια συζήτηση και προσοχή από τις κρατικές αποτυχίες προς τους «ανυπάκουους» πολίτες που χρειάζονται πειθάρχηση μέσα από συνεχώς αυξανόμενα τιμωρητικά συλλογικά μέτρα. Η Κυπριακή Δημοκρατία είναι ένα από τα πιο ακραία παραδείγματα αυτού του φαινομένου στην Ευρώπη και αξίζει να εξεταστεί περαιτέρω.

Αυταρχική Κύπρος

Καθώς ο Covid-19 άρχισε να απλώνεται στην Ευρώπη τον Φλεβάρη, η Κυπριακή κυβέρνηση αρχικά τον αγνόησε και δεν έλαβε κανένα μέτρο σε σχέση με τα πολυσύχναστα αεροδρόμιά της ενώ δεν προσπάθησε να ενισχύσει τις ικανότητες του νεοσύστατου Γενικού Συστήματος Υγείας (ΓΕΣΥ) και των ήδη υπό κατάρρευση δημόσιων νοσοκομείων.

Στο τέλος του μήνα ξάφνιασε τους πάντες με το μονομερές κλείσιμο των τεσσάρων από τα εφτά (υπό τον έλεγχο της) οδοφράγματα προς το βόρειο τμήμα της χώρας, με τον ισχυρισμό ότι ο κίνδυνος προς τη δημόσια υγεία έρχεται από την τουρκοκυπριακή κοινότητα, μια εθνικιστική και λαϊκίστικη κίνηση που έφερε την αντίδραση του κινήματος ειρήνης και επανένωσης, μετατοπίζοντας την προσοχή από τη δημόσια υγεία προς την πολιτική γύρω από τη διαίρεση της Κύπρου.

Σύντομα, οι εθνικιστικές πολιτικές δυνάμεις στην τουρκοκυπριακή κοινότητα αντέδρασαν στην ελληνοκυπριακή εθνικιστική πρόκληση με το κλείσιμο διαφορετικών, περαιτέρω οδοφραγμάτων. Όταν τα πρώτα περιστατικά του Covid-19 εμφανίστηκαν στο νησί την ίδια μέρα τόσο στον Νότο όσο και στον Βορρά μέσω ταξιδιωτών από το Ηνωμένο Βασίλειο και τη Γερμανία αντίστοιχα, όλα τα οδοφράγματα ανάμεσα στις δύο πλευρές της Κύπρου μπλοκαρίστηκαν. Αγνοώντας τις φωνές του κινήματος ειρήνης για συνεργασία και συντονισμό μεταξύ των δύο πλευρών για την καταπολέμηση της εξάπλωσης του ιού, η Κυπριακή Δημοκρατία προσανατολίστηκε προς την Ελλάδα, την οποία αντέγραψε, χρησιμοποιώντας ακόμα και την ίδια φρασεολογία κατά την εφαρμογή των μέτρων του lock-down. Τα μέτρα της Κυπριακής Δημοκρατίας, όμως, σύντομα ξεπέρασαν τα αντίστοιχα της Ελλάδας σε αυστηρότητα, δυσαναλογία και παραλογισμό.

Η Κυπριακή Δημοκρατία όχι μόνο απαγόρευσε εντελώς την είσοδο επισκεπτών στην Κύπρο από παντού, ήταν επίσης το μόνο κράτος στον κόσμο που εμπόδισε την επιστροφή των ίδιων των πολιτών του, που βρίσκονταν στο εξωτερικό και είχαν ανάγκη να επιστρέψουν. Αφότου άφησε χιλιάδες πολίτες εγκαταλελειμμένους στο εξωτερικό για μια βδομάδα και μετά τη δημόσια κατακραυγή που επακολούθησε, επέτρεψε σε κάποιους από εκείνους που ήταν προσωρινά στο εξωτερικό να επιστρέψουν, βάζοντάς τους σε προληπτική καραντίνα για 14 μέρες, με τον ισχυρισμό πως αυτή η πρακτική θα επεκταθεί και σε κάποιες άλλες κατηγορίες Κυπρίων, όπως εργατών και φοιτητών, στο μέλλον.

Πέρα από το κλείσιμο των μη αναγκαίων επιχειρήσεων, έκλεισε επίσης δημόσια πάρκα και έκανε παράνομο για τον οποιονδήποτε να βγει από το σπίτι του χωρίς «αναγκαίο λόγο». Οχτώ τέτοιοι «αναγκαίοι λόγοι» αναφέρονταν σε μια έντυπη φόρμα, πάνω στην οποία όλοι έπρεπε να σημειώσουν έναν και να υπογράψουν, προσδιορίζοντας την ώρα υπογραφής και παρουσιάζοντάς την στις αυξημένες αστυνομικές περιπολίες που συμπληρώθηκαν από στρατιωτικό προσωπικό.

Στις 30 του Μάρτη επιβλήθηκαν περαιτέρω περιορισμοί, καθιστώντας υποχρεωτική την απόκτηση

άδειας (για κάθε άτομο κάτω των 65 ετών), την οποία εξέδιδε η αστυνομία μέσω της απάντησής της σε αίτηση SMS, ενώ επιτρεπόταν μόνο μία έξοδος για κάθε άτομο από την κατοικία του την ημέρα και κανένας δεν επιτρεπόταν να κυκλοφορεί από τις 21:00 έως τις 6:00. Καθιερώθηκε ως ανώτατο όριο ατόμων σε κάθε αυτοκίνητο τα τρία άτομα, ενώ πιο ανησυχητικά, ανακοινώθηκε ότι η αστυνομία θα έλεγχε τα σπίτια για να δει αν υπήρχαν άτομα εκτός των κατοίκων του σπιτιού. Μετά τη δημόσια κατακραυγή που προκλήθηκε, η κυβέρνηση υποχώρησε διευκρινίζοντας ότι αυτό θα γινόταν μόνο με συγκατάθεση ή δικαστικό ένταλμα.

Όχι Απλά Ανικανότητα

Ενώ η ανικανότητα μπορεί να μας βοηθήσει ως ένα βαθμό στην κατανόηση των βιαστικών, δυσανάλογων και παράλογων μέτρων που υιοθετήθηκαν από την κυβέρνηση Αναστασιάδη, η εικόνα δεν μπορεί να ολοκληρωθεί αν δεν αναλογιστούμε τη χρόνια αναποτελεσματικότητα της Κυπριακής Δημοκρατίας ως κράτους και πιο συγκεκριμένα, την κατάσταση του συστήματος δημόσιας υγείας.

Ενώ το 1990 υπήρχε ένα κρεβάτι νοσοκομείου ανά 170 άτομα, το 2017 η υποχρηματοδότηση της υγείας οδήγησε στην μείωση σε ένα κρεβάτι ανά 290 άτομα. Με τον γενικό όρο στην Ε.Ε. να είναι 541 νοσοκομειακά κρεβάτια για κάθε 100 000 κατοίκους, η Κύπρος έχει 339. Ενώ οι μακροχρόνιες δαπάνες υγειονομικής περίθαλψης σε πολλές χώρες της Ε.Ε. ξεπερνούν το 20% των συνολικών δαπανών τους για την υγεία, στην Κύπρο το αντίστοιχο ποσοστό είναι 3%. Ο μέσος όρος των συνολικών δαπανών για την υγεία είναι στο 10% του ΑΕΠ στην Ε.Ε., ενώ στην Κύπρο ανέρχεται σε μόλις 6.8%.

Ο Covid-19 βρήκε το κυπριακό σύστημα υγείας εντελώς απροετοίμαστο, με ελλείψεις στις μονάδες εντατικής θεραπείας και στους γιατρούς κρίσιμης φροντίδας, στον γενικό εξοπλισμό, ακόμη και στον προστατευτικό εξοπλισμό και στο αναλώσιμο υλικό. Την πρώτη βδομάδα τρία από τα πέντε δημόσια νοσοκομεία της χώρας αναγκάστηκαν να κλείσουν ολόκληρα τμήματα, καθώς πολλαπλοί επαγγελματίες υγείας μολύνθηκαν με τον Covid-19, ενώ η δειγματοληψία περιοριζόταν σε μερικά εκατοντάδες δείγματα την ημέρα μέχρι το τέλος του Μάρτη, χωρίς να υπάρχει πρόσληψη νέου ιατρικού προσωπικού για να στελεχώσει τα ήδη ανεπαρκή από προσωπικό νοσοκομεία.

Αντ' αυτού, η κυβέρνηση αναλώθηκε σε μια μάχη δημοσίων σχέσεων με υπουργούς που κατηγορούσαν συνεχώς τους «ανεύθυνους» πολίτες και απειλούσαν με ακόμη πιο σοβαρά μέτρα, σε μια προσπάθεια να μεταδώσει μια εικόνα δύναμης και αποφασιστικότητας.

Η προώθηση αυτής της εικόνας, πέρα από το ότι προστατεύει την κυβέρνηση από το να λογοδοτήσει για την άθλια κατάσταση του δημόσιου συστήματος υγείας, επίσης κατασκευάζει έναν δημόσιο εχθρό ο οποίος λειτουργεί δικαιολογητικά για την αυταρχική στροφή. Ενώ ο Γενικός Εισαγγελέας και ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου, όταν ρωτήθηκαν για τη νομιμότητα και τη συνταγματικότητα των κυβερνητικών διαταγμάτων χωρίς την ανακήρυξη «κατάστασης εκτάκτου ανάγκης», έμμεσα παραδέχτηκαν πως αυτή είναι στην καλύτερη περίπτωση αμφισβητήσιμη, την ίδια ώρα προσπάθησαν να αποσιωπήσουν τις αντιρρήσεις και να παρατείνουν τις συζητήσεις περί συνταγματικότητας σε ένα μελλοντικό χρόνο, όπου «θα έχουμε την πολυτέλεια του χρόνου για να πάρουμε ασφαλείς γνωματεύσεις».

«Εμείς στο καθήκον. Εσείς στο σπίτι. Σπάζουμε την αλυσίδα εξάπλωσης του Covid-19. #Μένουμε_σπίτι». Εικόνα: Twitter: επίσημος λογαριασμός της Κυπριακής Αστυνομίας, 30 του Μάρτη, 2020.

Αυτή η εικόνα προέρχεται από τον επίσημο λογαριασμό της Κυπριακής Αστυνομίας στο Twitter και ανέβηκε στις 30/3/2020, αφότου η κυβέρνηση ανακοίνωσε τα αυστηρότερα μέτρα lock-down. Αφαιρέθηκε μετά από τρις ώρες, μετά από δημοσία κατακραυγή μέσα στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Αποκαλύφθηκε μετέπειτα πως το σχέδιο αντιγράφτηκε από ένα προϋπάρχον γραφικό υπογραμμένο από την 'Miss Matured', χωρίς αυτό να αναφέρεται, πιθανότατα παραβιάζοντας τον νόμο περί πνευματικών δικαιωμάτων.

—

Είναι μέσα σε αυτό το πλαίσιο που ο Υπουργός Εσωτερικών της Κυπριακής Δημοκρατίας είπε στην τηλεόραση πως «αν είναι νόμιμο» θα «το δείξει ο χρόνος», σχετικά με τα ειλημμένα μέτρα, και πως η κυβέρνηση δημιουργεί «καινούργιες διοικητικές δομές και μέτρα […] πολλές φορές […] στο όριο […] της νομοθεσίας». Είναι μέσα σε αυτό το πλαίσιο που η κυπριακή αστυνομία δημοσίευσε την πιο πάνω απαράδεκτη εικόνα στο tweet της στις 30 του Μάρτη, παρουσιάζοντας εύστοχα, μέσα από την ωμότητα του σκίτσου, το πώς φαντασιώνεται τον ρόλο της.

Αν και υπήρξε κάποια αντίδραση στην εικόνα αστυνομοκρατίας που προωθήθηκε από την κυβέρνηση, υποχρεώνοντας την να υποχωρήσει, τουλάχιστον σε ένα ρητορικό επίπεδο παραμένει να φανεί κατά πόσον το προοδευτικό κομμάτι της κοινωνίας και η κοινοβουλευτική αντιπολίτευση θα συνεχίσουν να ανέχονται αυτή την αυταρχική στροφή, η οποία λειτουργεί ως κάλυμμα για την κυβερνητική ανικανότητα και την εξαθλίωση του δημόσιου συστήματος υγείας ή αν θα αναμετρηθούν μαζί της, βάζοντας όρια στην κυβερνητική αυθαιρεσία, υποχρεώνοντας την να λογοδοτήσει.

Επιστρέφοντας στη γενικότερη ευρωπαϊκή εικόνα, αν και η Κύπρος μπορεί να είναι μια ακραία περίπτωση, εγείρει μεγαλύτερα θέματα για το πώς ο αυταρχισμός μπορεί να καλύψει θεσμικές αποτυχίες, μετατοπίζοντας πόρους και προσοχή από το δημόσιο σύστημα υγείας προς αστυνομικές επιχειρήσεις και αντικαθιστώντας την κρατική ευθύνη με την ευθύνη του πολίτη. Το πιο σημαντικό, εάν ο αυταρχισμός δεν ελεγχθεί και αφεθεί να διαμορφώνει τον δημόσιο λόγο, μπορεί να αυτοπροωθηθεί και να νομιμοποιηθεί, μεταφέροντας την ευθύνη από το κράτος στην κοινωνία.

Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Ηλεκτρονικά Άρθρα, covid-19, Δεκαετία 2020-2029, 2020, Μη Προσδιορισμένη, Απροσδιόριστη Τοποθεσία

Για άλλο ανυπόγραφο, άγνωστο και μη αρχειοθετημένο με άλλο τρόπο υλικό, πατήστε εδώ.

Για μια Κοινωνία που Συνεχώς Εκφασίζεται: Η Εκμετάλλευση της Πανδημίας από την Κυπριακή Δημοκρατία (Delirium) (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο κυκλοφόρησε στο blog 'Κυπριακές Υποσημειώσεις' τον Νοέμβρη του 2020 και υπογράφτηκε με το ψευδώνυμο Delirium.

Περιεχόμενο

Για μια Κοινωνία που Συνεχώς Εκφασίζεται: Η Εκμετάλλευση της Πανδημίας από την Κυπριακή Δημοκρατία

Το κείμενο είναι μια προσπάθεια συνοπτικής καταγραφής της πολιτικής εκμετάλλευσης της πανδημίας του ιού Covid-19 από την Κυπριακή Δημοκρατία, η οποία εξελίσσεται από τον Φεβρουάριο του 2020. Μέσα από την συνεχιζόμενη αλλαγή των εφαρμοζόμενων μέτρων, τις μεταβαλλόμενες συνθήκες της πανδημίας και την γενική παραπληροφόρηση που επικρατεί, το κείμενο αποτελεί μια προσπάθεια παρουσίασης μιας γενικότερης εικόνας σχετικά με την αυταρχική προσέγγιση που ακολουθεί το κυπριακό κράτος με την έναρξη της πανδημίας. Επικεντρώνεται κυρίως στην καταγραφή των αυταρχικών πολιτικών που το κράτος 'νομιμοποίησε' μέσα από το πρόσχημα της προστασίας της δημόσιας υγείας και οι οποίες φαίνεται να έχουν πλέον φτάσει σε επίπεδο κανονικοποίησης μέσα στην ευρύτερη κοινωνία. Το παρόν άρθρο δεν έχει ως σκοπό την υποτίμηση των γενικών υγειονομικών μέτρων που εφαρμόζονται - προσπαθεί ωστόσο να απομυθοποιήσει την «ιατρικοποίηση» συγκεκριμένων πολιτικών αποφάσεων οι οποίες παρουσιάζονται ως ουδέτερες και αναγκαίες με πρόσχημα την κρίση δημόσιας υγείας την οποία βιώνουμε.

Το πρώτο μέτρο που πάρθηκε για την αντιμετώπιση της πανδημίας ήταν το μερικό κλείσιμο οδοφραγμάτων στα τέλη του Φεβρουάριου και η επιπλέον ταλαιπωρία στα οδοφράγματα που η Ελληνοκυπριακή κυβέρνηση άφησε ανοικτά [1]. Ακόμα και πριν την συγκεκριμένη απόφαση, η κυβέρνηση προσπάθησε (και ως ένα βαθμό κατάφερε) να επιβάλει μονομερής αλλαγές στην εφαρμογή της συμφωνίας της πράσινης γραμμής, όπως ήταν η προσπάθεια ελέγχου των καυσίμων στα αυτοκίνητα [2], η απαγόρευση διέλευσης προς τον βορρά σε τουρίστες που θα διέμεναν σε τουρκοκυπριακά ξενοδοχεία [3], καθώς και η απαγόρευση διέλευσης σε πολίτες τρίτων χωρών [4]. Το ότι η ίδια κυβέρνηση δεν εφάρμοσε κανένα έλεγχο στα αεροδρόμια και στις μαρίνες και δεν προσπάθησε να βελτιώσει το σύστημα υγείας, το οποίο έφτασε στα πρόθυρα της κατάρρευσης ένα μήνα μετά με ολόκληρα τμήματα νοσοκομείων να κλείνουν [5], είναι περαιτέρω ένδειξη της πολιτικής εκμετάλλευσης της πανδημίας.

Υπήρξε φυσικά τότε η αντίδραση του δικοινοτικού επανενωτικού κινήματος, το οποίο δέχτηκε επίθεση από τα Μ.Μ.Ε. με αφορμή τα μικροεπεισόδια που σημειώθηκαν μεταξύ στρατιωτών, αστυνομικών και διαδηλωτών στο οδόφραγμα της Λήδρας [5], ενώ παράλληλα η αστυνομία προχώρησε σε μια γενικευμένη τρομοκρατία μέσω της σύναψης κατηγοριών κατά διαδηλωτών [6]. Το γεγονός ότι σε ένα αποστρατικοποιημένο σημείο της πράσινης γραμμής ξαφνικά στάλθηκαν κληρωτοί στρατιώτες με στόχο την καταστολή πολιτικής διαδήλωσης πέρασε στα ψιλά, παρά την προσπάθεια ανάδειξης του μέσα στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Η δεύτερη διαδήλωση στη Λήδρας έφερε και την ποιο βίαιη καταστολή, με Τουρκοκυπρίους διαδηλωτές να ψεκάζονται με pepper-spray από Ελληνοκυπρίους αστυνομικούς [7]. Όσο αξιόλογες και αν μπορούν θεωρηθούν οι αντιδράσεις αυτές, δεν φαίνεται να είχαν γενική απήχηση στην Ελληνοκυπριακή κοινότητα - οι αντιδράσεις περιορίστηκαν σε ένα οδόφραγμα, η καταστολή τους δεν έφερε περαιτέρω γενίκευση των αντιδράσεων, ούτε μάζεψε αισθητά παραπάνω κόσμο στον δρόμο. Παράλληλα έγιναν πορείες ακροδεξιών για το κλείσιμο των οδοφραγμάτων [8], ενώ ο Παγκύπριος Σύνδεσμος Εφέδρων Καταδρομέων τέθηκε ανοικτά διαθέσιμος για την καταστολή επανενωτικών κινητοποιήσεων [9].

Στιγμιότυπο από τις διαμαρτυρίες κατά του κλεισίματος των οδοφραγμάτων στη Λήδρας. Μάρτης 2020. *https://web.archive.org/web/20200308204801/https://politis.com.cy/politis-news/kypros/xana-sti-lidras-oi-unite-cyprus-diadilonoyn-kata-toy-kleisimatos-ton-odofragmaton .*

Με τον ιό να φτάνει και στις δύο μεριές της πράσινης γραμμής την ίδια μέρα από το Ηνωμένο Βασίλειο στον νότο και από την Γερμανία στον βορρά, επιβλήθηκε ένα καθολικό lock-down με το απόλυτο κλείσιμο των οδοφραγμάτων και των αεροδρομίων [5]. Το επανενωτικό κίνημα ουσιαστικά πάγωσε με την «ιατρικοποίηση» των πολιτικών αποφάσεων, ενώ βασικές ελευθερίες καταπατήθηκαν με μια πρωτάκουστη ευκολία - βασισμένη σε έναν απαρχαιωμένο αποικιακό νόμο η κυβέρνηση κατάργησε τις ελευθερίες μετακίνησης, εργασίας, συνάθροισης και διαδήλωσης, καθώς και το δικαίωμα επαναπατρισμού Κύπριων πολιτών, οι οποίοι κλειδώθηκαν έξω από την Κυπριακή Δημοκρατία χωρίς κανένα σχέδιο επαναπατρισμού τους, με την κυβέρνηση να απαιτεί παρουσίαση αρνητικού test για να τους επιτραπεί η είσοδος στην χώρα, σε μια περίοδο όπου κανένα κράτος δεν παρείχε προληπτικά test στο γενικό πληθυσμό, κάνοντας ουσιαστικά τον επαναπατρισμό αδύνατο [10]. Παράλληλα η Κυπριακή Δημοκρατία ξεκίνησε να παραβιάζει ξεκάθαρα το διεθνές δίκαιο με πρόσχημα την πανδημία, αποτρέποντας βάρκες με πρόσφυγες από το να φτάσουν στο νότιο τμήμα του νησιού, αφήνοντάς τους να πνιγούν στη Μεσόγειο - με την τραγική ειρωνεία να διασώζονται βάρκες γεμάτες με παιδιά από το παράνομο κράτος του βορρά, οι οποίες απωθήθηκαν παράνομα από το νόμιμο κράτος του νότου [11]. Την άθλια αυτή εικόνα ήρθε να συμπληρώσει η ομαδική απέλαση μεταναστών τον Μάη [12].

Ενώ μέχρι και σήμερα δεν έχει τεθεί κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, διαδικασία που προβλέπεται μέσα στο σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας για την κατάργηση βασικών ελευθεριών και η οποία προϋποθέτει την έγκριση της βουλής, και ενώ γνωρίζουμε πως οι αποφάσεις στα διατάγματα της κυβέρνησης είναι αντισυνταγματικές [13, 14, 15], οι αντιδράσεις σε αυτή την πρώτη φάση, πέρα από οικογένειες ατόμων που ξέμειναν στο εξωτερικό, ήταν ελάχιστες. Η βουλή άφησε την εκτελεστική εξουσία να αλωνίζει, τα κόμματα προσαρμόστηκαν στη νέα πραγματικότητα και οι πολίτες κλειδώθηκαν στα σπίτια τους. Το ότι σε αυτό το στάδιο η κυβέρνηση εγκατέλειψε χιλιάδες πολίτες

της στο εξωτερικό και στη βόρεια Κύπρο - από φοιτητές, εργάτες [16], γονείς [17] και αρρώστους που βρέθηκαν στο εξωτερικό για θεραπείες [18], μέχρι εγκλωβισμένους Ελληνοκυπρίους και Μαρονίτες και Τουρκοκυπρίους εργάτες και μαθητές [19, 20], de-facto καταργώντας τους από πολίτες του κράτους, κανονικοποιήθηκε μέσα από την λογική της ασφάλειας των πολιτών που βρίσκονταν εντός της επικράτειας της Κυπριακής Δημοκρατίας, με την νότια Κύπρο πάνω-κάτω να παρουσιάζεται σαν ένα καθαρό νησί περικυκλωμένο από τον επικίνδυνο, ξενόφερτο ιό. Το επίπεδο αντίληψης των ανθρώπινών δικαιωμάτων και των γενικών δημοκρατικών αρχών στην Ελληνοκυπριακή πολιτεία απογυμνώθηκε, με το «σκάσε να περάσουμε» και τον κοινωνικό κανιβαλισμό να επιδεικνύεται εν τέλη ως ο κανόνας παρά εξαίρεση στο ‘νησί της Αφροδίτης’.

Οι 'επικίνδυνες'/'ανεύθυνες' ομάδες έπαιρναν και έφερναν - από τους 'αναξιόπιστους' Τουρκοκύπριους περάσαμε στους μετανάστες και αιτητές ασύλου για να καταλήξουμε στον ‘κακό’, ‘ανεύθυνό’ γιατρό που μας έφερε τον ιό από την Αγγλία - ενώ η κυβέρνηση την ίδια περίοδο συνέχιζε να παρουσιάζει το Ηνωμένο Βασίλειο ως ασφαλές, μέχρι και στις ανακοινώσεις της στις 9 Μαρτίου, χωρίς να βγάζει οποιαδήποτε οδηγία για αυτοπεριορισμό ταξιδιωτών από το Ηνωμένο Βασίλειο [21]. Με το lock-down ο δημόσιος λόγος γύρισε πλέον προς τους ‘μαμμόθρεφτους’, ‘κακομαθημένους’ φοιτητές του εξωτερικού που θα μας μολύνουν, καταλήγοντας στο τέλος στους ίδιους τους πολίτες, όπου κάθε αποτυχία της κυβέρνησης παρουσιαζόταν σαν προσωπική ανευθυνότητα των πολιτών [5]. Με την εφαρμογή του συστήματος επαναπατρισμού, η κυβέρνηση εκδίωξε αιτητές ασύλου από ξενοδοχεία στα οποία διέμεναν και τους εγκλώβισε στο Κέντρο Προσωρινής Φιλοξενίας Πουρνάρα μαζί με τους υπόλοιπους διαμένοντες, μέσα σε άθλιες συνθήκες διαβίωσης, μετατρέποντας το κέντρο σε στρατόπεδο συγκέντρωσης [22]. Σε όσα ανοικτά ξενοδοχεία παρέμειναν, πλέον θα διέμεναν Κύπριοι πολίτες και μόνιμοι κάτοικοι οι οποίοι ερχόμενοι από το εξωτερικό έμπαιναν σε υποχρεωτική καραντίνα [23] - ένα σύστημα το οποίο μπήκε σε εφαρμογή μετά το φιάσκο με τα σπιτάκια στο Τρόοδος, τα οποία η κυβέρνηση αρχικά παρουσίαζε σαν πανέτοιμα να φιλοξενήσουν ανθρώπους για την περίοδο καραντίνας, και στα οποία οι πρώτοι διαμένοντες ανακάλυψαν πως δεν είχαν τοποθετηθεί ούτε καν κουβέρτες, σεντόνια, και σαπούνια [24]. Την φύλαξη του κόσμου ανέλαβε η Εθνική Φρουρά, ενσωματώνοντας περαιτέρω τον στρατό ως κομμάτι της διαχείρισης της κρίσης [23].

Αφού ανακοίνωσε πως πιθανόν να γίνονται έλεγχοι από την αστυνομία μέσα σε σπίτια, ο Υπουργός Εσωτερικών Νίκος Νουρής απάντησε σε ερώτηση δημοσιογράφου σχετικά με την νομιμότητα των μέτρων πως «αν είναι νόμιμο» θα «το δείξει ο χρόνος» και πως η κυβέρνηση δημιουργεί

«καινούργιες διοικητικές δομές και μέτρα […] πολλές φορές […] στο όριο […] της νομοθεσίας». Μάρτης 2020. *https://gregorisioannou.blogspot.com/2020/11/blog-post.html* .

Ο αυταρχισμός και η ανεπάρκεια της Κυπριακής κυβέρνησης σε σχέση με την διαχείριση της πανδημίας έχει συζητηθεί στο άρθρο του κοινωνιολόγου Γρηγόρη Ιωάννου [5], το οποίο παραμένει το ποιο ουσιαστικό κείμενο που έχει γραφτεί. Μπορούμε εδώ να σημειώσουμε ότι πέρα από τις αντισυνταγματικές καταργήσεις βασικών ελευθεριών και την έλλειψη οποιονδήποτε αποφάσεων για την βελτίωση του δημόσιου συστήματος υγείας πριν την εμφάνιση του ιού στην Κύπρο, η εφαρμογή των διαταγμάτων έφερε την περαιτέρω στρατικοποίηση της Ελληνοκυπριακής πολιτείας - μια διαδικασία που επιταχύνθηκε τα τελευταία χρόνια μέσα από τις στρατιωτικές περιπολίες στην παλιά πόλη της Λευκωσίας [25], την ένταξη των πολιτών στην Εθνική Φρουρά υπό το καθεστώς εμμίσθων στρατιωτών [26] και την μόνιμη παρουσία ένοπλων υπαξιωματικών στα αεροδρόμια [25]. Με την πανδημία όμως η στρατικοποίηση έφτασε πλέον σε νέα επίπεδα - τόσο μέσω της χρήσης στρατιωτών για καταστολή διαδηλώσεών, όσο και μεσώ την γενικής χρήσης του στρατού για τον έλεγχο της εφαρμογής του διατάγματος σε σχέση με τη διακίνηση των πολιτών [27], όπου ο στρατός πλέον ήρθε να υποβοηθήσει στην αστυνόμευση τον πολιτών του κράτους. Πέρα από τα γνωστά κλαψουρίσματα στο facebook, σε γενικές γραμμές οι αντιδράσεις ήταν μηδαμινές - με την πρώτη, θλιβερή πορεία των 'ψεκασμένων' στην Λεμεσό να παραμένει το μόνο παράδειγμα κάποιας πολιτικής αντίδρασης προς τα μέτρα που εφαρμόστηκαν [28] - μια αντίδραση η οποία βασίστηκε σε θεωρίες συνωμοσίας, εθνικιστική ρητορική και χριστιανικούς δογματισμούς, παρά πάνω στη γενική ανεπάρκεια του κράτους προς την διαχείριση της πανδημίας.

Με την άρση του lock-down στα τέλη Μαΐου, η κυβέρνηση κήρυξε ως επικίνδυνη μολυσματική ασθένεια την ψώρα, με στόχο να συνεχίζει τον εγκλεισμό στην Πουρνάρα [29], κλειδώνοντας μετανάστες και πρόσφυγες σε ένα χώρο ανθυγιεινό, υπερφορτωμένο και ανεπαρκή [30], ενώ παράλληλα ανοιγόταν η Κυπριακή οικονομία για την καλοκαιρινή τουριστική περίοδο. Τα οδοφράγματα άνοιξαν για ένα περιορισμένο αριθμό ανθρώπων, κυρίως για ανθρωπιστικούς λόγους (χρόνια άρρωστοι, εγκλωβισμένοι, εργάτες, μαθητές), ενώ οι υπόλοιποι έπρεπε να φέρουν αρνητικό test των τελευταίων 72 ωρών [31], περιπλέκοντας έτσι την διαδικασία διέλευσης. Ενώ μπήκε σε εφαρμογή το σύστημα κατηγοριοποίησης χωρών και ενώ τα κρούσματα στη βόρεια Κύπρο παραμένουν εξαιρετικά χαμηλά, το καθεστώς στα οδοφράγματα παραμένει το ίδιο από το καλοκαίρι, προδίδοντας πως οι αποφάσεις σε σχέση με τις διελεύσεις ήταν, είναι και παραμένουν βασισμένες πάνω σε πολιτικά, παρά υγειονομικά, κριτήρια.

Η πρώτη ουσιαστική κινητοποίηση μετά την άρση του lock-down έγινε τον Ιούνη από τον αριστερό και αντιεξουσιαστικό χώρο με την πορεία κατά του εγκλεισμού μεταναστών και προσφύγων στην Πουρνάρα. Η πορεία συγκέντρωσε περίπου 600 άτομα μέσα σε συνθήκες κρατικού εκφοβισμού, αφού η διαδήλωση θεωρήθηκε και αντιμετωπίστηκε ως παράνομη, φορτώνοντας σε διαδηλωτές πρόστιμα και κατηγόριες [33]. Σημαντικό είναι να θυμίσουμε ότι η Πουρνάρα νομικά δεν είναι φυλακή (σε αντίθεση με την Μενόγεια), αλλά προσωρινός χώρος φιλοξενίας αιτητών ασύλου, οι οποίοι δικαιούνται την ελεύθερη διακίνηση τους έξω από τον χώρο και στον οποίο θα έπρεπε να παραμένουν μόνο για μερικές μέρες [32]. Παρόλο που ο εγκλεισμός της Πουρνάρα καταργήθηκε τον Ιούλη (για να εφαρμοστεί ξανά τόσο στην Πουρνάρα όσο και στα υπόλοιπα κέντρα κράτησης προσφύγων με τα διατάγματα του Νοέμβρη [34]), οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης και η συστηματική παρουσία κατασταλτικών δυνάμεων της αστυνομίας, οι οποίες επεμβαίνουν σε κάθε αντίδραση των προσφύγων, συνεχίστηκαν και συνεχίζουν χωρίς καμία αλλαγή.

Συρματοπλέγματα στο Κέντρο Προσωρινής Φιλοξενίας Πουρνάρα, το οποίο η κυβέρνηση έχει μετατρέψει σε στρατόπεδο συγκέντρωσης. Ιούνης 2020.
https://www.facebook.com/antifalefkosa/photos/3056144411128093 .

Ενώ η Κυπριακή οικονομία άνοιξε από τον Μάη, οι διαδηλώσεις παρέμειναν παράνομες μέχρι τον Αύγουστο, όπου η κυβέρνηση αποφάσισε να τις ξανά-επιτρέψει λίγες μέρες πριν ακόμα μια διαδήλωση των 'ψεκασμένων', βάζοντας παρόλα αυτά όρους και προϋποθέσεις που αναιρούσαν την ελεύθερη διεξαγωγή τους [35]. Απαγορεύτηκε η διάδοση φυλλαδίων (άσχετα αν δεν υπήρξε παρόμοια απαγόρευση σε κανένα άλλο πλαίσιο, π.χ. διαφημιστικά φυλλάδια), επιβλήθηκε η χρήση μάσκας στις διαδηλώσεις σε δημόσιους χώρους (ενώ παράλληλα ακόμα η μάσκα δεν ήταν υποχρεωτική μέσα σε όλους τους κλειστούς χώρους ή σε πολυσύχναστους ανοικτούς χώρους), και υπαγορεύτηκε η παροχή άδειας από της αστυνομία για διεξαγωγή διαμαρτυρίας. Επιβλήθηκε επίσης οδηγία για να υπάρχει κατοχυρωμένος 'διοργανωτής' ο οποίος φέρει ευθύνη σωστής διεξαγωγής της διαδήλωσης και τον οποίο ουσιαστικά η αστυνομία θα μπορεί μετέπειτα να συλλάβει και να φορτώσει κατηγορίες αν κρίνει πως μια διαδήλωση δεν ακολουθούσε τα πρωτόκολλα του κράτους. Οι όροι με τους οποίους αφέθηκαν να λειτουργούν οι πορείες είχαν έναν καθαρά κατασταλτικό χαρακτήρα, ο οποίος προωθούσε την αυτό-αστυνόμευση από την πλευρά των διαδηλωτών, καθώς και την μετατόπιση της ευθύνης από την αστυνομία προς τους 'διοργανωτές'. Η συγκέντρωση των 'ψεκασμένων' στην πλατεία Ελευθερίας έφερε την πρώτη καταστολή με βάση το νέο διάταγμα, όπου έπεσαν πρόστιμα μέσω αναγνώρισης από φωτογραφίες, βίντεο και drones [36], ενώ η φωτογράφιση διαδηλωτών έγινε μόνιμη πρακτική της αστυνομίας στις κινητοποιήσεις που ακολούθησαν.

Οι πλείστες διαδηλώσεις ακολούθησαν τα σχετικά πρωτόκολλα, ειδικά σε σχέση με την χρήση μάσκας - π.χ. η διαμαρτυρία σχετικά με την πειθαρχική δίωξη του καλλιτέχνη Γαβριήλ έξω από το Υπουργείο Παιδιάς, η αντιφασιστική πορεία που καλέστηκε από την Νέα Διεθνιστική Αριστερά στη Λευκωσία, οι διάφορες διαμαρτυρίες των Ενεργών Πολιτών κατά της διαφθοράς, η πορεία που διεξάχθηκε από τον αντιεξουσιαστικό χώρο έξω από το Προεδρικό και η συγκέντρωση του ΑΚΕΛ.

Ακόμα και σήμερα δεν έχουν κυκλοφορήσει στοιχεία που να καταδεικνύουν διασπορά του ιού σε διαδηλώσεις σε ανοικτούς δημόσιους χώρους σε αντίθεση με τα στοιχεία που έχουμε για γηροκομεία [39], σχολεία [40], και χώρους εργασίας [37, 38], όπου επανειλημμένα φαίνεται να μην εφαρμόζονται επαρκώς τα πρωτόκολλα βάζοντας σε κίνδυνο πρωτίστως τους ίδιους τους εργάτες - όπως για παράδειγμα το πρόσφατο περιστατικό του σφαγείου Cypra [41]. Παρόλα αυτά, η κυβέρνηση ξανά-απαγόρευσε την διοργάνωση διαδηλώσεων τον Νοέμβρη [42] με πρόσχημα τα τελευταία επεισόδια στη Λεμεσό, με την αστυνομία να τρομοκρατά ανθρώπους που στόχευαν να διαδηλώσουν [43] και να συλλαμβάνει ακόμη και οργανωτές διαδηλώσεων σε περιπτώσεις όπου δεν διεξάχθηκε καν διαδήλωση, όπως για παράδειγμα στην Πάφο [44].

Η Υπουργός Δικαιοσύνης Έμιλυ Γιολίτη έτρεξε να επιρρίψει δημόσια ευθύνες σε μετανάστες για τα πρώτα επεισόδια σε διαμαρτυρία στη Λεμεσό, την ίδια ώρα που η αστυνομία ανακοίνωνε πως οι μετανάστες που συλλήφθηκαν αρχικά δεν σχετίζονται με τα επεισόδια. Οκτώβρης 2020. https://dialogos.com.cy/lemesos-to-dikastirio-adeiazei-tin-ypoyrgo-dikaiosynis-oi-syllifthentes-den-syndeontai-me-ta-epeisodia .

Το κλείσιμο δύο επαρχιών, με στημένα οδοφράγματα στους αυτοκινητόδρομους επανδρωμένα από αστυνομικούς και στρατό, είναι απλούστατα η εφαρμογή στο εσωτερικό της Κυπριακής Δημοκρατίας του τι εφαρμόστηκε αρχικά στα οδοφράγματα της νεκρής ζώνης [45]. Με την υποχρεωτική παρουσίαση test μίας εβδομάδας (ξαναβλέπουμε εδώ την αντίφαση με την διακίνηση προς την βόρεια Κύπρο), οι εργάτες που ακόμα δικαιούνται να δουλεύουν αναγκάζονται να επωμισθούν το κόστος των test, με όσους δικαιούνται δωρεάν test να ταλαιπωρούνται σε ουρές έξω από τα χημεία, αναμένοντας για ώρες τη σειρά τους [46]. Άνθρωποι οι οποίοι για διάφορους λόγους πρέπει να επισκέπτονται άλλες επαρχίες, όπως χωρισμένοι γονιοί ή άρρωστοι που επισκέπτονται ειδικευόμενους γιατρούς, αναγκάζονται είτε να περιοριστούν στην επαρχία τους είτε να επωμιστούν το κόστος του test, που

ανέρχεται κάπου στα 60-70 ευρώ ανάλογα με το χημείο.

Καθώς αναμένουμε ένα δεύτερο lock-down και ενώ η κυβέρνηση αφέθηκε από το υπόλοιπο πολιτικό σύστημα ουσιαστικά ανεξέλεγκτη στην ανακοίνωση και εφαρμογή μέτρων σχετικά με την πανδημία, παραμένει τρομακτικό το επίπεδο κανονικοποίησης του αυταρχισμού με τον οποίο το κράτος μπόρεσε να καταργήσει πολιτικά δικαιώματα και κεκτημένα τα οποία μέχρι τον Φεβρουάριο θεωρούνταν δεδομένα στην Κυπριακή Δημοκρατία. Το κλείσιμο των οδοφραγμάτων, ο απάνθρωπος εγκλωβισμός πολιτών στο εξωτερικό και η άθλια μεταχείριση προσφύγων και μεταναστών έχουν φτάσει πλέον στη λογική τους κατάληξη με τον εσωτερικό αποκλεισμό περιοχών, την ενσωμάτωση του στρατού στην αστυνόμευση των πολιτών και την καταστολή και καθολική κατάργηση των πολιτικών διαδηλώσεων. Η έλλειψη ουσιαστικής αντιπολίτευσης, καθώς και δημόσιων κινητοποιήσεων κατά των μέτρων με ουσιαστικό πολιτικό περιεχόμενο, πέραν της μικρής εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου, καταδεικνύουν για ακόμη μια φορά την θλιβερή κατάσταση στην οποία βρίσκονται τα πολιτικά αντανακλαστικά της (ελληνο)κυπριακής κοινωνίας, τα οποία φαίνεται να περιορίζονται στο ατομικό και οικογενειακό συμφέρον, την εθνικιστική και μη συνωμοσιολογία και την γενική αδιαφορία. Κάτω απ' το άκουσμα λοιπόν των σφυριγμάτων αδιαφορίας και του εθνικού ύμνου στην πλατεία διοικητηρίου, ο κρατικός αυταρχισμός και η χαοτική διαχείριση της κρίσης συνεχίζουν να εμβαθύνονται.

Το δράμα συνεχίζεται.

Delirium

Περεταίρω Διάβασμα

- Chuang, 'Κοινωνική Μόλυνση: Μικροβιολογικός ταξικός πόλεμος στην Κίνα', Αρχική Δημοσίευση στα Αγγλικά στις 26/02/20. Ελληνική Έκδοση Διαθέσιμη στο: https://web.archive.org/web/20200402001942/https://yfanet.espivblogs.net/files/2020/03/CORONAVIRUS-mobile.pdf Αρχική Αγγλική Έκδοση Διαθέσιμη στο: https://web.archive.org/web/20201120093339/http://chuangcn.org/wp-content/uploads/2020/07/Social-Contagion-PRINT.pdf
- Γρηγόρης Ιωάννου, 'Καλύπτοντας την Ανικανότητα με Αυταρχισμό; Η Περίπτωση της Κυπριακής Δημοκρατίας', Αρχική Δημοσίευση στα Αγγλικά στις 07/04/2020. Ελληνική Έκδοση Διαθέσιμη στο: https://gregorisioannou.blogspot.com/2020/11/blog-post.html Αρχική Αγγλική Έκδοση Διαθέσιμη στο: https://www.opendemocracy.net/en/can-europe-make-it/authoritarianism-masking-incompetence-case-republic-cyprus/
- antifa λευkosa, 'Η Πανδημία, η Καραντίνα & Εμείς: σημειώσεις πάνω στη συγκυρία', Απρίλης 2020. Διαθέσιμο στο: https://archive.org/download/antifalefkosha_covid19/antifalefkosha_covid19.pdf
- Ανώνυμος Εκδότης, 'Φασισμός, Ξενοφοβία, Εκμετάλλευση και Ρατσιστική Βία στην Κύπρο - Έβδομη Έκδοση', Μάρτης 2020. Διαθέσιμο στο: https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:antifaarchive:no_7

Πηγές

[1] Πολίτης, Ο ιός της ανοησίας έκλεισε οδοφράγματα, 29/02/20. https://politis.com.cy/politis-news/kypros/o-ios-tis-anoisias-ekleise-odofragmata/

[2] Alpha News, Οδοφράγματα: Ελέγχουν τον δείκτη καυσίμων στο μπες-βγες…, 28/06/18. https://www.alphanews.live/cyprus/odophragmata-elegchoyn-ton-deikte-kaysimon-sto-mpes-bges-binteo

[3] Πολίτης, Διαμαρτυρία τ/κ βιομηχανικού επιμελητηρίου για αυστηρούς ελέγχους στα οδοφράγματα, 06/12/19. https://politis.com.cy/politis-news/kypros/diamartyria-t-k-viomichanikoy-epimelitirioy-gia-aystiroys-elegchoys-sta-odofragmata/

[4] ΚΙΣΑ, Παραβίαση του κανονισμού της ΕΕ η απόφαση του Υπουργικού για τον κώδικα της πράσινης γραμμής, 30/11/2019. https://kisa.org.cy/παραβίαση-του-κανονισμού-της-εε-η-απόφ/

[5] Γρηγόρης Ιωάννου, Καλύπτοντας την Ανικανότητα με Αυταρχισμό; Η Περίπτωση της Κυπριακής Δημοκρατίας, Αρχική Δημοσίευση στα Αγγλικά στις 07/04/2020. https://gregorisioannou.blogspot.com/2020/11/blog-post.html

[6] Dialogos, Πλήττουν το δικαίωμα της διαμαρτυρίας, 06/03/20. https://dialogos.com.cy/plittoyn-to-dikaioma-tis-diamartyrias/

[7] Kathimerini, Eight Turkish Cypriots rushed to hospital after Ledra checkpoint protest, 07/03/20. https://knews.kathimerini.com.cy/en/news/eight-turkish-cypriots-rushed-to-hospital-after-ledra-checkpoint-protest

[8] Πολίτης, Διαδήλωση ακροδεξιών στη Λήδρας-Ζητούν κλείσιμο των οδοφραγμάτων, 06/03/20. https://politis.com.cy/politis-news/kypros/diadilosi-politon-sti-lidras-zitoyn-kleisimo-ton-odofragmaton/

[9] Sigmalive, Έφεδροι καταδρομείς: Θέτουν εαυτούς στη διάθεση των Αρχών για καταστολή αναρχίας, 01/03/20. https://www.sigmalive.com/news/local/613985/efedroi-katadromeisthetoun-eaftoussti-diathesi-ton-arxon-gia-katastoli-anarxias

[10] news247, Κύπρος: Τα μέτρα Αναστασιάδη για τον κορονοϊό, 15/03/20. https://www.news247.gr/kosmos/kypros-ta-metra-anastasiadi-gia-ton-koronoio.7602540.html

[11] Φιλελεύθερος, Στα κατεχόμενα οι 115 πρόσφυγες- Πρώτη φορά εφαρμόζει πολιτική απώθησης η ΚΔ, 21/03/20. https://www.philenews.com/koinonia/eidiseis/article/901717/sta-katechomena-oi-115-prosfygs-proti-fora-efarmozei-politiki-apothisis-i-kd

[12] Pafos Press, ΠΑΦΟΣ: Απέλαση 110 ατόμων - Τους έβαλαν στο αεροπλάνο και τους έστειλαν πίσω στη χώρα τους, 26/05/20. https://pafospress.com/pafos-apelasi-110-atomon-toys-evalan-sto-aeroplano-kai-toys-esteilan-piso-sti-chora-toys/

[13] Φιλελεύθερος, Τα διατάγματα δεν μπορούν να συγκρούονται με το Σύνταγμα, 21/09/20. https://www.philenews.com/eidiseis/politiki/article/1021383/ta-diatagata-den-boroyn-na-syggroyontai-me-to-syntaga

[14] Sigmalive, Πρόεδρος Νομικής ΠΚυ: Αντισυνταγματική εφαρμογή των μέτρων στις παραλίες, 18/05/20. https://www.sigmalive.com/news/local/629432/proedros-nomikis-pky-antisyntagmatiki-efarmogi-ton-metron-stis-paralies

[15] Sigmalive, Νομική ανάλυση: Νέα περιοριστικά μέτρα, συνταγματικότητα και γκρίζες ζώνες, 31/03/20.
https://www.sigmalive.com/news/politics/619232/nomiki-analysinea-perioristika-metrasyntagmatikotita-kai-gkrizes-zones

[16] Reporter, Πώς θα στηριχθούν οι εγκλωβισμένοι Κύπριοι και οι σκέψεις της Κυβέρνησης, 16/03/20. https://www.reporter.com.cy/politics/article/658832/

[17] Cyprus Mail, Coronavirus: Sick girl’s heartbreaking plea to president, 05/04/20.
https://cyprus-mail.com/2020/04/05/coronavirus-sick-girls-heartbreaking-plea-to-president/

[18] Reporter, Περίπου 300 Κύπριοι ζητούν να επαναπατριστούν από το εξωτερικό, 18/03/20.
https://www.reporter.com.cy/local-news/article/659691/peripoy-300-kyprioi-zitoyn-na-epanapatristoyn-apo-to-exoteriko

[19] Cyprus Mail, Coronavirus: Turkish Cypriots plead to be allowed to cross for work, 28/04/20.
https://cyprus-mail.com/2020/04/28/coronavirus-turkish-cypriots-plead-to-be-allowed-to-cross-for-work/

[20] Voice of the Island, «Κόλλησε» και η εκπαίδευση στα σημεία διέλευσης, 2020.
https://gr.voiceoftheisland.com/107588/

[21] Πολίτης, Νέες οδηγίες του Υπουργείου Υγείας προς ταξιδιώτες για κορωνοϊό, 09/03/20.
https://politis.com.cy/politis-news/kypros/nees-odigies-toy-ypoyrgeioy-ygeias-pros-taxidiotes-gia-koronoio/

[22] Dialogos, Κανένας έλεγχος και καμία προστασία σε πρόσφυγες και αιτητές ασύλου, 02/07/20.
https://dialogos.com.cy/kanenas-elegchos-kai-kamia-prostasia-se-prosfyges-kai-aitites-asyloy/#

[23] Reporter, Σκοπιές από στρατιώτες σε ξενοδοχεία καραντίνας μετά τα παρατράγουδα στις Πλάτρες, 20/03/20.
https://www.reporter.com.cy/local-news/article/660223/skopies-apo-stratiotes-se-xenodocheia-karantinas-meta-ta-paratragyda-stis-platres

[24] Dialogos, Σοβαρές καταγγελίες από πολίτες για τους χώρους απομόνωσης στις Πλάτρες, 17/03/20.
https://dialogos.com.cy/sovares-kataggelies-apo-polites-gia-toys-choroys-apomonosis-stis-platres/

[25] Sigmalive, Κοινές περιπολίες Αστυνομίας–ΕΦ: Χαρτογράφηση αναγκών και πολιτικής απόφασης, 05/12/19.
https://www.sigmalive.com/news/local/600716/koines-peripolies-astynomiasef-xartografisi-anagkon-kai-politikis-apofasis

[26] Offsite, 500 γυναίκες ΣΥΟΠ-Τα καθήκοντα τους & η ανδρική… μουρμούρα, 11/11/219.
https://www.offsite.com.cy/eidiseis/topika/500-gynaikes-syop-ta-kathikonta-toys-i-andriki-moyrmoyra
[27] Πολίτης, Στους δρόμους βγήκε η ΕΦ, 10/04/20.
https://politis.com.cy/politis-news/kypros/stoys-dromoys-vgike-i-ef/

[28] Reporter, Αγνόησαν τα μέτρα και πάνω από 100 άτομα βγήκαν στους δρόμους να διαμαρτυρηθούν, 24/05/20.
https://www.reporter.com.cy/local-news/article/682198/binteo-agoisan-ta-metra-kai-pano-apo-100-atoma-bgkan-stoys-dromoys-na-diamartyrithoyn

[29] Φιλελεύθερος, Ας μιλήσουμε για ψώρα, 21/05/20.
https://www.philenews.com/f-me-apopsi/arthra-apo-f/article/941784/as-milisoyme-ga-psora#.XsY2XjRtPTg.facebook

[30] Πολίτης, Πουρνάρα: Η εικόνα και από μέσα – Χωρίς σαπούνι οι διαμένοντες, 28/05/20.
https://politis.com.cy/politis-news/kypros/poyrnara-i-eikona-kai-apo-mesa-choris-sapoyni-oi-diamenontes/

[31] Cyprus Mail, Coronavirus: people crossing from the north must have certificate of negative Covid test, 22/05/20.
https://cyprus-mail.com/2020/05/22/coronavirus-people-crossing-from-the-north-must-have-certificate-of-negative-covid-test/

[32] Sigmalive, ΚΙΣΑ: Ρατσιστικές & παράνομες οι ενέργειες του ΥΠΕΣ - Θα καταγγείλει διεθνώς, 08/04/20.
https://www.sigmalive.com/news/local/621002/kisa-ratsistikes-amp-paranomes-oi-energeies-tou-ypes-tha-kataggeilei-stin-ee

[33] Cyprus Movements Archive, Τωρά Εμιλήσαμεν Εμείς, 05/20.
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:multiple:poria_after2020

[34] Euronews, Κύπρος: Νέα περιοριστικά μέτρα - Σε lockdown από σήμερα Λεμεσός και Πάφος, 12/11/20.
https://gr.euronews.com/2020/11/12/kypros-nea-perioristika-metra-se-lockdown-apo-simera-lemesos-pafos-analytika-metra-covid

[35] Πολίτης, Μέτρα για τις διαδηλώσεις - Τι αποφασίστηκε στην έκτακτη σύσκεψη, 31/08/20.
https://politis.com.cy/politis-news/kypros/metra-gia-tis-diadiloseis-ti-apofasistike-stin-ektakti-syskepsi/

[36] Cyprus Times, «Βροχή» τα πρόστιμα σε διαδηλωτές της διαμαρτυρίας κατά της μάσκας στην Πλατεία Ελευθερίας. Ενώπιον δικαστηρίου 3 διοργανωτές, 13/09/20.
https://cyprustimes.com/vrochi-ta-prostima-se-diadilotes-tis-diamartyrias-kata-tis-maskas-stin-plateia-eleytherias-enopion-dikastirioy-3-diorganotes/

[37] Dialogos, Ο κορωνοϊός πλήττει και τα σφαγεία – «Έκλεισαν» την πόρτα στο Υπ. Υγείας για ελέγχους, 14/11/20.
https://dialogos.com.cy/o-koronoios-plittei-kai-ta-sfageia-ekleisan-tin-porta-sto-yp-ygeias-gia-elegchoys/

[38] Reporer, Ντόμινο κρουσμάτων σε καφετέρια και οδοντιατρείο-Προσβλήθηκαν πελάτες και παιδιά, 13/10/20.
https://www.reporter.com.cy/local-news/article/734338/ntomino-kroysmaton-se-kafeteria-kai-odontiatreio-prosblithikan-pelates-kai-paidia

[39] Dialogos, Κορωνοϊός: Έντονη ανησυχία για τα κρούσματα στις κλειστές δομές – Δεκαπέντε συνολικά κρούσματα στο «Εκάλη», 14/11/20.
https://dialogos.com.cy/koronoios-entoni-anisychia-gia-ta-kroysmata-stis-kleistes-domes-dekapente-synolika-kroysmata-sto-ekali/

[40] Dialogos, Κορωνοϊός – Κύπρος: Ξέφυγε η κατάσταση στα σχολεία – Μπήκαν σε «καραντίνα» πέραν των 2.000 μαθητών, 15/11/20.
https://dialogos.com.cy/koronoios-kypros-xefyge-i-katastasi-sta-scholeia-mpikan-se-karantina-peran-ton-2-000-mathiton/

[41] Dialogos, Στη δημοσιότητα το όνομα του σφαγείου με τα 92 κρούσματα – Δεν μεταδίδεται ο ιός μέσω κατανάλωσης τροφίμων, 07/11/20.
https://dialogos.com.cy/sti-dimosiotita-to-onoma-toy-sfageioy-me-ta-92-kroysmata-den-metadidetai-o-ios-meso-katanalosis-trofimon/

[42] Φιλελεύθερος, Φρένο σε διαδηλώσεις και συναθροίσεις βάζει το νέο διάταγμα, 17/11/20.
https://www.philenews.com/koinonia/eidiseis/article/1063905/freno-se-diadiloseis-kai-synathroiseis-bazei-to-neo-diataga

[43] Cyprus Mail, Police scouring social media, warn protest organisers against planning any demos, 19/11/20.
https://cyprus-mail.com/2020/11/19/police-scouring-social-media-warn-protest-organisers-against-planning-any-demos/

[44] Πολίτης, Διώξεις και στην Πάφο - Εντοπίστηκαν πρόσωπα που καλούσαν σε διαμαρτυρία για το lockdown, 16/11/20.
https://politis.com.cy/politis-news/kypros/dioxeis-kai-stin-pafo-entopistikan-prosopa-poy-kaloysan-se-diamartyria-gia-to-lockdown/

[45] Εφημερίδα Λεμεσός, Επιστρατεύεται και ο στρατός για τα μπλόκα από και προς Πάφο-Λεμεσό, 11/11/20.
http://www.elemesos.com/index.php/2018-12-20-09-57-23/item/53676-2020-11-11-19-15-24.html

[46] Καθημερινή, Ουρές και συνωστισμός για ένα τεστ και σήμερα στη Λεμεσό, 17/11/20.
https://www.kathimerini.com.cy/gr/kypros/oyres-kai-synostismos-gia-ena-test-kai-simera-sti-lemeso

Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Ηλεκτρονικά Άρθρα, covid-19, Δεκαετία 2020-2029, 2020, Μη Προσδιορισμένη, Απροσδιόριστη Τοποθεσία

For other unsigned, unknown or not otherwise archived material, press here.

The Exploitation of the Pandemic by the Republic of Cyprus: An Update (Delirium) (Online Article)

Historical Note

This online article was published in February of 2021 on the blog 'Cypriot Footnotes' and was signed with the pseudonym Delirium.

Content

The Exploitation of the Pandemic by the Republic of Cyprus: An Update

In November of 2020 I published an article on this blog attempting to offer a summary of the various ways through which the government of the Republic of Cyprus has taken advantage of the covid-19 pandemic, advancing a set of authoritarian policies under the pretext of protecting public health. The article is available in Greek, as well as in English. The present article was originally intended to act as a sort of appendix to that first article, in order to offer a small update on the developments since then. During its writing, however, this aim was quickly overstepped both in tone and content, leading to a rather uneven article that also discusses some political developments. For the purposes of clarity, I have attempted to keep these two sections separate, as the discussion of politics naturally exceeds mere documentation and is therefore more subjective in character.

I apologize in advance for the rather hectic writing that follows below, which at times loses its pacing, occasionally changes its tone rather rapidly and in some instances expresses uncompromising positions without detailed argumentation. This piece was written over several hours in a single day; during a lockdown that has admittedly been taking its toll on my mental capabilities. It has thus acted primarily as a form of mental catharsis, in contrast to the original article, the writing of which gave emphasis on a carefully articulated set of arguments, passing through a detailed editing process. There is currently no plan to translate the present article in Greek. The reproduction, translation and distribution of this article, as well as of the original November article, are happily encouraged.

The Troubling Developments since November, 2020

The Cypriot government introduced a series of contradictory measures in November, which could have been designed to promote the spread of covid-19 rather than restrain it. Such measures included an essential ban on accessing open-air public spaces by imposing a limit of two people interacting with each other on the precondition of wearing masks; regardless if they were socially distancing or not [2], while keeping malls, stores, cafés, churches, bars and restaurants open. In parallel, the government imposed a night curfew between 21:00 and 5:00, with most shops having to close at 19:00 [1]. This rather obvious attempt to accelerate the local economy by reducing people’s options to staying at home, going to work, shopping and going to a bar, restaurant or a café for socialization resulted in overcrowded cafés, malls and stores, a predictable development given the imposition of a curfew that reduces an individual’s free time to a handful of hours. Keeping squares, parks and camping sites empty while looking the other way at the overcrowding of privately-owned open and closed spaces unsurprisingly did not reduce the spread of the virus and if it accomplished anything at all, it probably accelerated it. With cases and hospitalizations rising rapidly, the government was eventually forced to take some sort of action. A partial closure of schools was introduced in December, while the hospitality industry, malls and other shopping centres were told to shut their doors, with the remaining stores kept open for that wonderful holiday shopping spree [3]. Protests being also banned since November, these last few months of 2020 saw yet another set of arrests of individuals who dared to share a protest event on social media, regardless if they actually attended it or not [4].

The arrival of 2021 saw the introduction of a second lockdown, which came as a surprise to no one, since leaked information documenting what measures might be enforced became a regular aspect of our newsfeeds. Taking force from January 10, this second lockdown was meant to last until the 31st

and had nothing to be jealous of from the lockdown of 2020, save that this time airports were allowed to operate under the already existing restrictions [5]. As has been the case in every set of government measures, this lockdown has also been characterized by blatant contradictions, epidemiologically questionable decisions, preferential treatment for specific groups at the expense of others (such as religious believers and hunters); and the all too usual employment of collective punishment when the police fail to successfully enforce the decrees. We will not thus delve into a detailed cataloguing of this all too depressive situation, but rather focus on those measures that have added something new to our emerging dystopia, with the first notable one touching the nerves of some lawyers.

As part of the lockdown measures the government decided to impose restrictions on the functioning of courts, including which court cases are to be allowed to proceed and which to freeze, in parallel restricting the presence of employees in courts and lawyer offices [5, 6]. The implications of these declarations did not escape the attention of the Cyprus Bar Association, which protested that this was a direct violation of the constitutional right to a fair trial and a direct and unprecedented intervention of the executive branch of government to the independent functioning of the judiciary [6]. The reaction of the Bar Association has of course not led to an amendment of the decree, which still remains in force, violating any sense of a separation of powers, resulting in the case being taken to the courts [7]. And while we are waiting for the trial, the executive continues to uphold a decree violating the independence of one of the three branches of government, undermining a fundamental prerequisite for the maintenance of a functioning representative democracy.

A development that passed almost unnoticed was the publication of a decree by the Ministry of Health on the 12th of January; declaring that all final year nursing university students of private and public universities are obliged to staff public hospitals from the 18th of January to the 17th of February, without specifying any pay. In a language familiar to anyone who has ever received a drafting letter from the National Guard, the decree stipulated that students would have to present themselves to “the office of the Head Nursing Officer of the General Hospital [of their] Province, at 7.15 am wearing [their] uniforms”; and that they would “work in a shift system for 6 days a week” [8]. Leaving aside the obvious fact that nursing students are already burdened with working at private hospitals alongside their studies, the decree is an unprecedented imposition of forced labour (paid or unpaid) by the state, with the Ministry appointing to itself the power of selecting which sub-category of workers can be turned into forced labourers; for the purpose of maintaining the functioning of state mechanisms. It is also worth reminding ourselves that no state of emergency has been declared in Cyprus. With the exception of a letter sent to the ministry by nursing students, the decree was met with the usual, unsettling silence.

At the end of January the government introduced the first phase of easing the lockdown, announcing that some restrictions would be lifted in February. Despite the self-congratulatory statements of a government declaring that we are exiting the lockdown, the lifting of restrictions merely amounts to an opening up of shopping alongside a number of other services, while keeping the SMS system, the curfew, the banning of protesting and the banning of accessing open-air public spaces intact [9]. The decree has however not merely outlined the lifting of restrictions, but also announced the introduction of mandatory testing for workers on a weekly basis as a prerequisite for going back to work, with workers expected to get tested for free at the various rapid-test sites stationed by the government throughout the island [10]. Failure to do so will result in a 300 euro fine, payable by the worker, with the government warning that regular checks will be taking place in working spaces, expecting workers and businesses to be able to present the relevant documentation [11]. Despite the questionable legality of forcing a medical practice on the general population through the threat of prosecution and financial loss, the decree has been met with no institutional resistance, save for the occasional outrage of isolated lawyers [12]. This is not, of course, a new practice, but a generalization

of a previously enforced policy. Mandatory testing has been a requirement for crossing the buffer zone checkpoints for almost a year, with people crossing from the south to the north having to present a negative test result to Greek Cypriot police, a measure that was also forced upon people travelling to Pafos and Limassol during the local lockdowns of 2020, most of which were workers trying to get to their work spaces. The decision of the government to forcefully impose regular testing on the majority of the population has opened a new terrain of potential violations, as the integrity and sovereignty over our bodies is now directly open to question.

Yet another development that has passed unnoticed is the cancelling of local elections at Liopetri via decree in the middle of January, with the decision for a new election date assigned to the Minister of Interior [15]. The Ministry of Health has apparently claimed the power to decide when elections are safe to take place and when they are not, providing an interesting precedent for the democratic functioning of our little state.

A note should here be made on the introduction of the appointment system for vaccinations, which functions on a first come, first served basis, for a pre-defined set of vulnerable groups. Rather than allowing for the general registration of those interested in receiving the vaccine, followed by the evaluation of the received demand in relation to vulnerability and capacity, scheduling appointments accordingly, the ministry decided to regularly open and close access to registration depending on available appointment slots [13], forcing personal doctors and family members to compete with each other in the process of digitally registering their elderly patients and loved ones every time the ministry decides to opens up access, resulting in slots disappearing in as little as half an hour [14]. The system may appear as a bizarre failure in public administration, but it is perhaps worth noting that rather than paying for the additional labour necessary in setting up a flexible, coherent and organized appointment system, the current arrangement forces personal doctors and family members into performing unpaid labour for the Ministry of Health, as the responsibility of assigning the elderly and other vulnerable groups to appointment slots has quietly passed from the state to the general population, following the same logic of personal ‘initiative’ and ‘responsibility’ that has permeated government discourse from the beginning of the pandemic in Cyprus.

The Lack of any Meaningful Opposition

From the partial closure of buffer zone checkpoints in February of 2020 to the cancelling of local elections in January of 2021, the government has effectively drawn its powers from a forgotten colonial law providing the Minister of Health with the authority to publish legally binding decrees after the declaration of a pathogen as an ‘infectious disease’. The limit to these powers in relation to constitutional rights, as well as the legality (or not) of the colonial law itself have occasionally been addressed in public discourse during the past year by a series of online and newspaper articles, mostly written by lawyers. Nonetheless, there has been no effective challenge to the decrees published and implemented by the government, leaving the state to announce increasingly authoritarian, contradictory and psychologically exhausting measures on the pretext of protecting public health, eroding piece by piece fundamental constitutional rights as well as the democratic character of the polity. One of the many results has been the evaporation of any remaining public trust in the handling of the pandemic, with conspiratorial thinking of one form or another skyrocketing, from the disbelief in the existence of the virus itself and the ridiculous claims that vaccines will alter our DNA and/or introduce microchips into our bodies, to the more traditional conspiratorial mindset dominant in Cyprus, ranging from downplaying the severity of covid-19; to claiming unspecified ‘hidden interests’ behind the measures, unable to distinguish between standard medical advice for the containment of the pandemic and measures taken merely on the pretext of doing so.

Decisions continue to be taken behind closed doors with no accountability, no transparency and no co-ordination with broader civil society, announced and enforced from the top-down in an increasingly militarized structure, logic and language in which the Minister of Health acts as the head commander, with the rest of the population expected to perform the role of drafted soldiers, executing whatever orders the minister decides to give in any given day. The inclusion of an epidemiological committee merely adds the necessary scientific justification to a series of authoritarian policies decided upon by the council of ministers; and which have not been seen in most liberal democratic states. That no member of the epidemiological committee has directly contradicted or publicly opposed some of the most extreme measures, such as bans on accessing open-air public spaces while maintaining access to malls and other private venues, the confinement of asylum seekers to crowded and abysmal living conditions, or the preferential treatment of the church and other politically influential institutions at the expense of the rest of society; cannot be merely excused on the 'advisory' character of the committee, as these decisions are publicly legitimized through its supposed scientific input. The committee has also come to function unintentionally as a sort of useful scapegoat, absorbing some of the anger of small business owners and workers who see their livelihood evaporating while the government engages in political theatre, announcing economic support schemes offering pitiful amounts, entangled in a web of bureaucratic hell.

That the present government has utilized the public health crisis to enforce measures and policies which have nothing to do with the containment of covid-19 should by now be no surprise to anyone who has been closely paying attention. Surrounded by the worst corruption scandal in living memory, a seemingly never-ending series of additional scandals and public outcries and the continuous accusation (and indication) of following a policy of partition on the Cyprus Problem, there is absolutely no reason to expect any sense of political decency or legality from the current administration. What is perhaps both surprising and increasingly worrying is the extent to which the political opposition has been willing to accommodate the government's claim to rule by decree, allowing it to enforce whatever it pleases effectively unchallenged.

An early indication of the opposition's unwillingness to claim a more critical stance was the rejection of holding early parliamentary elections in October of 2020 following the Cyprus Papers scandal, with AKEL and DIKO voting against the proposal tabled by the Greens and independent MP Anna Theologou, claiming that calling for early parliamentary elections deflects the responsibility of the government from public discussion; requesting the resignation of the president instead [16]. Maintaining the existing balance of power in the parliament secured after all the position of the Speaker of the House in the hands of the leading parties of the opposition, following the resignation of Demetris Syllouris due to his involvement in the scandal. As new, increasingly authoritarian decrees came into effect in November, including another total ban on protests, MP Anna Theologou submitted a bill aiming to amend the colonial law by transferring the authority of publishing decrees from the Minister of Health to the parliament [17].

Whether such an arrangement would have worked effectively is open to question. Nonetheless, this proposed amendment has been the only example, so far, of a member of the political opposition attempting to effectively challenge the government's increasing authoritarianism. Had it passed, it would had introduced an active regulatory role for the parliament, allowing it to review, debate and amend existing and future decrees, introducing for the first time some level of scrutinization and accountability in the decision-making process surrounding the handling of the pandemic. The proposal was not allowed to proceed to a vote on grounds of urgency; and was instead sent by the parliament (with the support of AKEL) for review to the internal parliamentary committees in early December [18]. This was an obvious strategic move, condemning the amendment to remain in bureaucratic limbo, stack on a long pile of legislation awaiting a never-ending series of reviews and internal discussions, killing in this way the proposal without having to vote against it. This has not apparently

stopped AKEL, as well as other parties, from hypocritically issuing statement after statement on the unconstitutionality, authoritarianism and politically repressive character of the decrees [19, 20, 21, 22], at the same time as they actively blocked the only meaningful attempt made to deprive the government from the power allowing it to rule the country by decree.

Despite occasional public announcements against specific elements included in the ever-accumulating ministerial decrees, parliamentary oversight over the governmental handling of the pandemic has been essentially abandoned by the legislature, with the political opposition showing no interest in scrutinizing the executive or limiting the damage caused by the government's authoritarian policies. What we are witnessing is nothing less than the ongoing disintegration of political rights at the hands of the executive, the slow erosion of the independent functioning of the judiciary; and the complete disregard of the legislature in keeping the government accountable over the exploitation, as well as the handling of the pandemic. Meanwhile, hospitals remain understaffed, concentration camps continue to be in place, checkpoints remain closed and workers are left largely unpaid and unsupported, under the oversight of a state that is increasingly resembling an authoritarian regime rather than a democratic republic. The institutions are of course there, but the democratic reflexes are not.

Delirium

Sources

[1] Brief, Οι επιχειρήσεις που πρέπει να κλείνουν στις 7 μ.μ. από τη Δευτέρα, 29/11/2020.
https://www.brief.com.cy/oikonomia/kypros/oi-epiheiriseis-poy-prepei-na-kleinoyn-stis-7-mm-apo-ti-deytera

[2] Offsite, Από σήμερα τα νέα μέτρα - Όλη η Κύπρος κέρφιου από τις 9, 30/11/20.
https://www.offsite.com.cy/eidiseis/topika/apo-simera-ta-nea-metra-oli-i-kypros-kerfioy-apo-tis-9

[3] Euronews, Κύπρος - COVID-19: Αναλυτικά όλα τα μέτρα που ισχύουν - Τι θα γίνει κατά την διάρκεια των εορτών, 10/12/20.
https://gr.euronews.com/2020/12/10/kypros-covid-19-analytika-ola-ta-metra-po-isxyoun-ti-tha-ginei-stis-giortes

[4] Φιλελεύθερος, Δύο συλλήψεις πολιτών για υποκίνηση σε διαμαρτυρία, 28/11/20.
https://www.philenews.com/koinonia/eidiseis/article/1071269/dyo-syllipseis-politon-ga-ypokinisi-se-diamartyria

[5] Reporter, Αυτό είναι το διάταγμα που καθορίζει το νέο lockdown, 08/01/21.
https://www.reporter.com.cy/local-news/article/764680/

[6] Ο Παρατηρητής, Έκρηξη επωνύμων για τα νέα μέτρα -Ο Χρ. Κληρίδης μίλησε και για το άρθρο 30 του Συντάγματος: «Κόντεψα να λιποθυμήσω», 09/01/21.
https://oparatiritis.com.cy/2021/01/09/christos-clerides/

[7] Dialogos, Δικηγορικά γραφεία κατέθεσαν προσφυγή κατά των διαταγμάτων-Ετοιμάζονται αγωγές με διεκδίκηση αποζημιώσεων, 26/01/21.
https://dialogos.com.cy/dikigorika-grafeia-katethesan-prosfygi-kata-ton-diatagmaton-etoimazontai-agoges-me-diekdikisi-apozimioseon/

[8] Φιλελεύθερος, Αντιδρούν φοιτητές νοσηλευτικής για επίταξη από Υπ. Υγείας, 14/01/21.
https://www.philenews.com/koinonia/eidiseis/article/1102285/antidroyn-foitites-nosileftikis-ga-epitaxi-

apo-yp-ygias

[9] Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας, Διάταγμα Υπουργείου Υγείας, 28/01/21. https://web.archive.org/web/20210203234839/https://www.pio.gov.cy/coronavirus/uploads/5453%2028%201%202021%20PARARTIMA%203o%20MEROS%20I.pdf

[10] Πολίτης, Αλφαβητικά με βάση το επίθετο θα γίνονται τα Rapid τεστ σε εργαζόμενους, 31/01/21. https://politis.com.cy/politis-news/kypros/alfavitika-tha-ginontai-ta-rapid-test-se-ergazomenoys-pinakas/

[11] Sigmalive, Πρόστιμο σε εργαζόμενους χωρίς αρνητικό τεστ για τον κορωνοϊό, 01/02/21. https://www.sigmalive.com/news/dimosia-igeia/733475/prostimo-se-ergazomenous-xoris-arnitiko-test-gia-ton-koronoio

[12] Limassol Today, Τα υποχρεωτικά τεστ ως αντισυνταγματικό μέτρο, 03/02/21. https://limassol-today.com/ta-ipoxreotika-test-os-antisintagmatiko-metro/

[13] Alpha News, Ανοίγει ξανά η "πύλη" εμβολιασμού για ακόμη 3.960 ραντεβού, 10/01/21. https://www.alphanews.live/cyprus/anoixei-xana-ayrio-i-pyli-emboliasmoy

[14] Euronews, Κύπρος: Εξαντλήθηκαν αμέσως όλα τα επόμενα ραντεβού για εμβολιασμούς για άτομα άνω των 80, 18/01/21. https://gr.euronews.com/2021/01/18/kypros-eksantlihtikan-amesos-ola-ta-epomena-rantevou-gia-emvoliasmous-ano-80-eton-covid

[15] Offsite, Δεν θα γίνουν οι εκλογές στο Λιοπέτρι με διάταγμα του Υπ. Υγείας, 19/01/21. https://www.offsite.com.cy/eidiseis/topika/den-tha-ginoyn-oi-ekloges-sto-liopetri-me-diatagma-toy-yp-ygeias

[16] Φιλελεύθερος, Καταψηφίστηκε η πρόταση για διάλυση της Βουλής, 23/10/20. https://www.philenews.com/eidiseis/politiki/article/1045355

[17] Καθημερινή, Πρόταση νόμου της Α. Θεολόγου για τροποποίηση του περί λοιμοκαθάρσεως νόμου, 03/12/20. https://www.kathimerini.com.cy/gr/politiki/protasi-nomoy-tis-a-theologoy-gia-tropopoiisi-toy-peri-loimokatharseos-nomoy

[18] To Thema Online, Στην Επιτροπή Υγείας παραπέμφθηκε πρόταση της Α. Θεολόγου για τροποποίηση του περί λοιμοκαθάρσεως νόμου, 03/12/20. https://www.tothemaonline.com/Article/260366/sthn-epitroph-ygeias-parapemfthhke-protash-ths-a-theologoy-gia-tropopoihsh-toy-peri-loimokatharsews-nomoy-

[19] Offsite, Αντίδραση βουλευτή ΑΚΕΛ για τον στρατό στους δρόμους για τα μέτρα, 12/11/20. https://www.offsite.com.cy/eidiseis/antidrasi-boyleyti-akel-gia-ton-strato-stoys-dromoys-gia-ta-metra

[20] Reporter, Κόντρα ΑΚΕΛ-ΔΗΣΥ για τα μέτρα κατά της πανδημίας- «Με αφορισμούς προβλήματα δεν λύνονται», 28/11/20. https://www.reporter.com.cy/politics/article/750420/

[21] Φιλελεύθερος, Καταγγελίες ΑΚΕΛ - Οικολόγων για αντισυνταγματικά μέτρα, 30/11/20. https://www.philenews.com/eidiseis/politiki/article/1071795

[22] Καθημερινή, Αντιπαράθεση Κυβέρνησης - ΑΚΕΛ για τα μέτρα κορωνοϊού, 08/12/20. https://www.kathimerini.com.cy/gr/politiki/antiparathesi-kybernisis-akel-gia-ta-metra-koronoioy

Needs Greek Translation, Needs Turkish Translation, Undefined, Online Articles, Decade 2020-2029, 2021, Covid-19, Undefined Location

Για άλλο ανυπόγραφο, άγνωστο και μη αρχειοθετημένο με άλλο τρόπο υλικό, πατήστε εδώ.

Το Σύστημα Υγείας στην Κύπρο Έχει Πλέον Καταρρεύσει (Delirium) (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο κυκλοφόρησε στο blog 'Κυπριακές Υποσημειώσεις' τον Απρίλη του 2020 και υπογράφτηκε με το ψευδώνυμο Delirium.

Περιεχόμενο

Το Σύστημα Υγείας στην Κύπρο Έχει Πλέον Καταρρεύσει

Βρισκόμαστε στο τρίτο κύμα της πανδημίας στη Κυπριακή Δημοκρατία. Μετά από ένα χρόνο κακοδιαχείρισης, η Κύπρος, ένα κράτος-μέλος της Ε.Ε. που βρίσκεται στον πάτο στις επενδύσεις για τη δημόσια υγεία [1], άνοιξε πανηγυρικά την οικονομία του τον Μάρτη του 2021, μετά από το δεύτερο lockdown του [2]. Ήδη πριν από το άνοιγμα τα Κυπριακά νοσοκομεία είχαν γεμίσει με ασθενείς στα ίδια επίπεδα πριν από την ανακοίνωση του lockdown [3, 4]. Η απόφαση για έξοδο, όσο και αν παρουσιάστηκε ως δικαιολογημένη λόγο μιας υποτιθέμενης υγειονομικής σταθεροποίησης, ήρθε σε μια στιγμή όπου οι αντιφάσεις της διαχείρισης της πανδημίας από την κυβέρνηση Αναστασιάδη είχαν πλέον φτάσει στο απόγειο τους.

Κατά τη διάρκεια του τελευταίου χρόνου η Κυπριακή Δημοκρατία άφησε εργαζόμενους και επιχειρήσεις στο έλεος των επιπτώσεων της πανδημίας, δίνοντας πενιχρά επιδόματα για τα μάτια της κοινής γνώμης, οδηγώντας περίπου το 1/3 των επιχειρήσεων εστίασης σε χρεωκοπία καθώς και αμέτρητο κόσμο στην ανεργία [5]. Αναπόσπαστο κομμάτι αυτής της πενιχρής εικόνας είναι επίσης το σύστημα κοινωνικών ασφαλίσεων, το οποίο αντί να βοηθά αρρώστους και στενές επαφές, τους τιμωρεί, αφού εργαζόμενοι που υποχρεώνονται, με βάση πρωτόκολλα και διατάγματα, να μπαίνουν σε αυτοπεριορισμό είτε επειδή είναι θετικοί στον ιό, είτε επειδή είναι στενές επαφές κρουσμάτων, βλέπουν το εισόδημα τους να μειώνεται κατά 40% για δύο βδομάδες, μέσα σε συνθήκες οικονομικής ύφεσης (το σύστημα καλύπτει μόνο 60% του μισθού, ενώ οι ανασφάλιστοι απλά χάνουν τον μισθό τους για δύο βδομάδες) [6]. Το αποτέλεσμα είναι να επικρατεί η πρακτική του να μην δηλώνονται όλες οι στενές επαφές, ενώ παράλληλα επιχειρήσεις φαίνεται πως συστηματικά πλέον δεν δηλώνουν στενές επαφές στους χώρους εργασίας τους [7]. Φυσικά κανένας δεν συζητά αυτά τα δεδομένα στον δημόσιο διάλογο, ο οποίος περιορίζεται στο να καταδικάζει τους ανεύθυνους πολίτες που σαμποτάρουν την κατά τα άλλα εξαιρετική κρατική διαχείριση της πανδημίας.

Η κυβέρνηση δεν εφάρμοσε φυσικά ποτέ οποιαδήποτε πολιτική για να υποβοηθήσει στην αναβάθμιση της ασφάλειας χώρων εργασίας, εκπαίδευσης και εστίασης, όπως η χρηματοδότηση εγκατάστασης διαχωριστικών, η υποστήριξη ορθολογικής εφαρμογής της διαδικτυακής εργασίας, ή η αύξηση του εκπαιδευτικού προσωπικού και η αγορά κινητών αιθουσών για την μείωση του αριθμού των μαθητών στις τάξεις. Παράλληλα, η κυβέρνηση άφησε τα νοσοκομεία στην γνωστή υποστελεχωμένη κατάσταση, με νοσοκόμους και γιατρούς να βρίσκονται στα όρια της εξάντλησης μετά από ένα χρόνο επιβαρυμένου φόρτου εργασίας. Και ενώ ο Υπουργός Υγείας μας βεβαίωσε πως το δημόσιο σύστημα υγείας αύξησε τις δυνατότητες περίθαλψης ασθενών με covid στα 400 άτομα [8], εκ των

πραγμάτων φαίνεται πως αυτό δεν επιτεύχθηκε ποτέ, αφού με 280 ασθενείς το σύστημα πλέον καταρρέει [9].

Η διαχείριση της πανδημίας αντιμετωπίστηκε από την κυβέρνηση Αναστασιάδη πατερναλιστικά και αυταρχικά από την πρώτη στιγμή της λήψης αποφάσεων [10]. Αντί να στελεχώνονται νοσοκομεία προσλαμβάνονται έκτακτα επιπλέον αστυνομικοί [11], σε μία χώρα με τους περισσότερους αστυνομικούς σε αναλογία πληθυσμού στην Ε.Ε. [12]. Αντί να γίνονται επενδύσεις στην εκπαίδευση, αγοράζονται αύρες νερού για την καταστολή διαδηλώσεων [13]. Αντί να χρηματοδοτείται και να οργανώνεται ένα ορθολογικό σύστημα εμβολιασμού, όπου το κράτος επεξεργάζεται τα στοιχεία στο ΓεΣΥ και ενημερώνει τηλεφωνικώς τους πολίτες του για να τους διευθετήσει ραντεβού με προτεραιότητα τις ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού, βάζει τους πολίτες να ανταγωνίζονται ο ένας τον άλλο, προσπαθώντας να διευθετήσουν ραντεβού πάνω σε μία πύλη η οποία συνεχώς καταρρέει [14, 15]. Και αντί να χρηματοδοτηθεί πρόγραμμα συνεχούς αντικειμενικής ενημέρωσης από το κράτος, οι πολίτες αναγκάζονται να ενημερώνονται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, τα οποία διαστρεβλώνουν συστηματικά τα δεδομένα και προωθούν αντιφατικές και ημιαληθείς πληροφορίες, μέσα από μια συνεχή ροή ειδήσεων που σκοπό έχουν την αύξηση των επισκεπτών στις ιστοσελίδες τους παρά την σωστή ενημέρωση του κοινού. Μετά από ένα χρόνο κακής πληροφόρησης, ο μέσος Κυπραίος πολίτης φαίνεται να έχει χάσει εντελώς την εμπιστοσύνη του τόσο προς τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, όσο και προς τους κρατικούς φορείς.

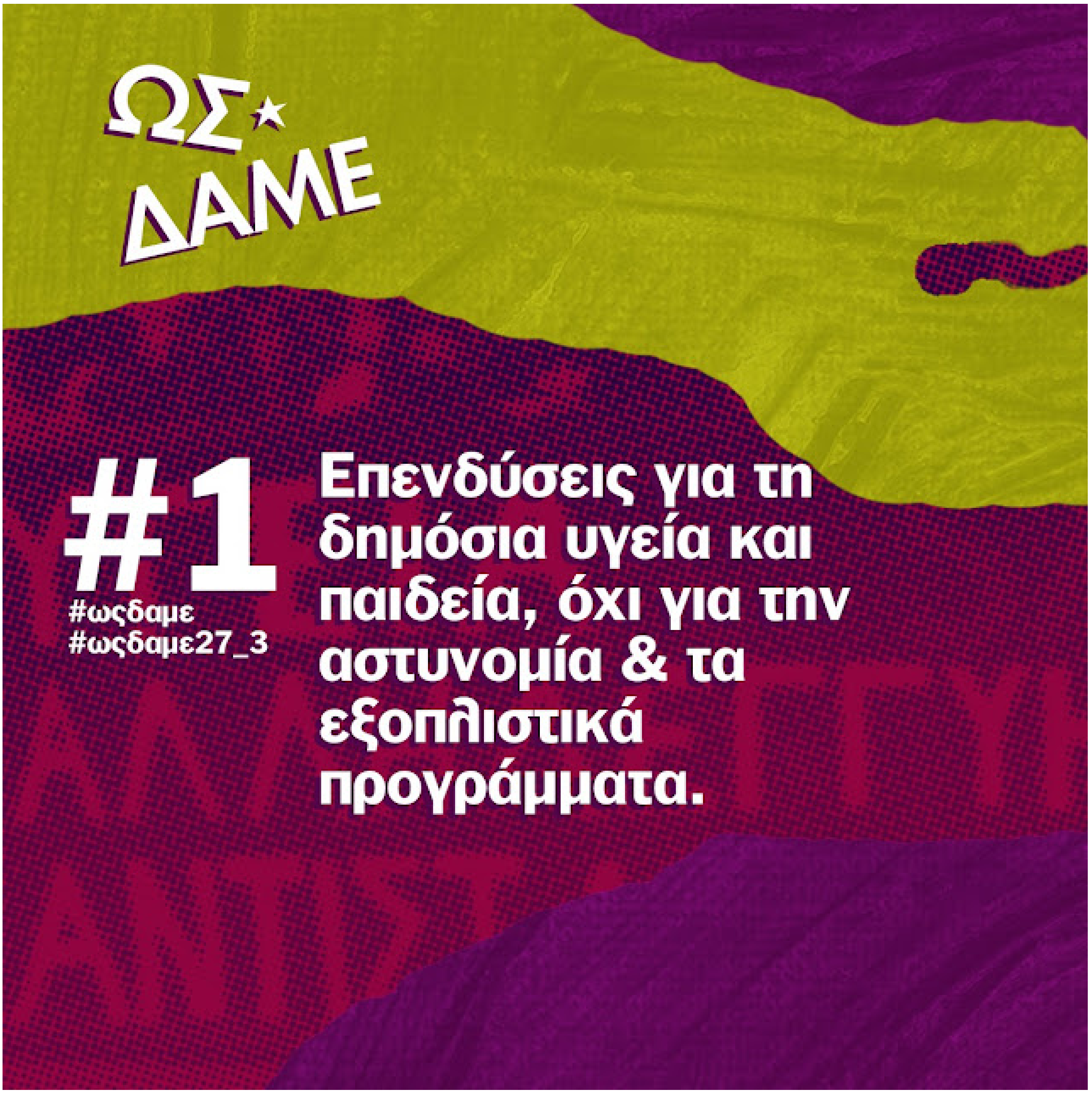
Η αποτυχία του προγράμματος εμβολιασμού έχει πλέον φτάσει σε εγκληματικά επίπεδα. Η πύλη ανοίγει για περιορισμένο χρόνο για συγκεκριμένες κατηγόριες, χωρίς κάποια συστηματική ενημέρωση από την πλευρά του κράτους (e-mails, μηνύματα SMS, λειτουργική ιστοσελίδα ενημέρωσης), με τις ανακοινώσεις να χάνονται μέσα στις ιστοσελίδες των μέσων μαζικής ενημέρωσης, με κόσμο να χάνει την σειρά του, ενώ ηλικιακές ομάδες που δεν εμπίπτουν άμεσα στις ευπαθείς ομάδες παίρνουν προτεραιότητα πριν να έχει δοθεί η δυνατότητα σε όλους τους ευπαθείς να εμβολιαστούν, στερώντας σε ευπαθείς ομάδες την προνομιακή πρόσβαση στα εμβόλια την οποία χρειάζονται [16, 17]. Το υπουργείο κλείνει την πύλη αυθαίρετα ποιο νωρίς για ευπαθείς ομάδες πληθυσμού χωρίς ουσιαστική ενημέρωση, επικαλούμενη “χαμηλή ζήτηση” [18, 29], ενώ παράλληλα καταρρέει το σύστημα και ηλικιακές ομάδες χάνουν την σειρά τους, με το πρόγραμμα να τους προσπερνά, μέχρι το υπουργείο να αποφασίσει νέες ημερομηνίες για την διευθέτηση των ραντεβού τους [19]. Και καθώς οι θάνατοι ηλικιωμένων συνεχίζονται, το υπουργείο απαγόρευσε πλέον την πρόσβαση τόσο των ηλικιωμένων όσο και των 60άρηδων στο πρόγραμμα εμβολιασμού, ανακοινώνοντας εκδικητικά πως οι μεγαλύτερες ηλικίες “είχαν ήδη αρκετές ευκαιρίες να διευθετήσουν ραντεβού” [20], την ίδια ώρα που υπάρχει πλεόνασμα εμβολίων AstraZeneca [21], αφήνοντας τους πιο ευάλωτους πολίτες στο έλεος της πανδημίας.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, το σύστημα δημόσιας υγείας αδυνατεί πλέον να αντεπεξέλθει. Το Γενικό Νοσοκομείο Αμμόχωστου, το οποίο λειτουργεί από την αρχή της πανδημίας ως νοσοκομείο αναφοράς, έχει πλέον γεμίσει [22]. Στο Γενικό Νοσοκομείο Λεμεσού ασθενείς περιθάλπονται πλέον μέσα σε ασθενοφόρα [23, 30], ενώ ασθενείς με κορωνοϊό φαίνεται πως δεν μεταφέρονται στα νοσοκομεία γιατί δεν υπάρχουν διαθέσιμες κλίνες [9]. Στην Πάφο έχουν κλείσει οι θάλαμοι του Νοσοκομείου Πόλης Χρυσοχούς για να στηριχθεί το Γενικό Νοσοκομείο Πάφου, αφήνοντας την κοινότητα χωρίς ουσιαστική παροχή ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης [24], ενώ είναι πλέον θέμα χρόνου να γεμίσει τόσο το Γενικό Νοσοκομείο Λάρνακας όσο και το Γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας, αφού ασθενείς από άλλες επαρχίες παραπέμπονται πλέον εκεί [25]. Ασθενείς με άλλες ασθένειες στέλλονται σε ιδιωτικά νοσηλευτήρια, σε μία προσπάθεια να μετατρέπουν οι παθολογικοί θάλαμοι σε θαλάμοι covid [26].

Ο πανικός που ακολούθησε την έναρξη της πανδημίας δεν σχετιζόταν απλά με τους πιθανούς

θανάτους που θα έφερνε ο ιός covid-19. Ήταν από την αρχή δεδομένο πως η ανεξέλεγκτη μετάδοση του ιού θα οδηγούσε σε τεράστιους αριθμούς εισαγωγών ασθενών στα νοσοκομεία, εισαγωγών που δεν θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν από τα εθνικά συστήματα δημόσιας υγείας όπως αυτά λειτουργούσαν στην έναρξη της πανδημίας, οδηγώντας σε κατάρρευση του συστήματος, με ασθενείς να πεθαίνουν αβοήθητοι τόσο από τον ιό, όσο και από όλες τις άλλες παθήσεις και περιστατικά που αντιμετωπίζουν τα δημόσια νοσοκομεία καθημερινά, αφού δεν θα μπορούσαν πλέον οι νοσοκόμοι και οι γιατροί να περιθάλπουν έγκαιρα ασθενείς. Μετά από ένα χρόνο κυβερνητικής κακοδιαχείρισης και αμέλειας, το σύστημα δημόσιας υγείας της Κυπριακής Δημοκρατίας βρίσκεται πλέον σε αυτό το σημείο, με ασθενείς κορωνοϊού να περιμένουν για ώρες απεγνωσμένα ασθενοφόρα να εμφανιστούν [27] και ασθενείς με άλλες ασθένειες να πεθαίνουν λόγο αδυναμίας του συστήματος να τους προσφέρει την απαιτούμενη περίθαλψη [28]. Το δημόσιο σύστημα υγείας δεν βρίσκεται σε κρίσιμη κατάσταση - έχει ήδη καταρρεύσει.

Delirium

Άλλα Σχετικά Άρθρα:

- Γρηγόρης Ιωάννου, Καλύπτοντας την Ανικανότητα με Αυταρχισμό; Η Περίπτωση της Κυπριακής

Δημοκρατίας. Απρίλης 2020.

- Delirium, Για μια Κοινωνία που Συνεχώς Εκφασίζεται: Η Εκμετάλλευση της Πανδημίας από την Κυπριακή Δημοκρατία. Νοέμβρης 2020.
- Delirium, The Exploitation of the Pandemic by the Republic of Cyprus: An Update. Φλεβάρης 2021.

Πηγές

[1] World Bank, Current health expenditure (% of GDP), 2018.
https://data.worldbank.org/indicator/SH.XPD.CHEX.GD.ZS?locations=EU&most_recent_value_desc=false

[2] Φιλελεύθερος, Έτσι θα λειτουργήσει η εστίαση από 16 Μαρτίου, 12/03/21.
https://www.philenews.com/koinonia/eidiseis/article/1145650/etsi-tha-leitoyrgsei-i-estiasi-apo-16-martioy

[3] Alpha News, Αγγίζουν σχεδόν τους 200 οι ασθενείς που νοσηλεύονται με κορωνοϊό, 12/03/21.
https://www.alphanews.live/cyprus/aggizoyn-shedon-toys-200-oi-astheneis-poy-nosileyontai-me-koronoio-pinakas

[4] Naftemporiki, Κύπρος: Ένας θάνατος και 339 νέα κρούσματα ανακοινώθηκαν την Κυριακή, 10/01/21.
https://www.naftemporiki.gr/story/1679077/kupros-enas-thanatos-kai-339-nea-krousmata-anakoinothikan-tin-kuriaki

[5] Economy Today, Πιθανό λουκέτο για το 30% των κέντρων αναψυχής μετά τον Μάρτη, 16/02/21.
https://economytoday.sigmalive.com/oikonomia/kypros/34358_pithano-loyketo-gia-30-ton-kentron-anapsyhis-meta-ton-marti

[6] Brief, Ποιοι δικαιούνται Επίδομα Ασθενείας λόγω κορωνοϊού / Λεπτομέρειες, 13/01/21.
https://www.brief.com.cy/oikonomia/kypros/poioi-dikaioyntai-epidoma-astheneias-logo-koronoioy-leptomereies

[7] Stockwatch, Δε δηλώνουν επαφές - επιχειρήσεις κρύβουν στοιχεία, 15/02/21.
https://www.stockwatch.com.cy/el/article/epiheiriseis-ygeia/de-dilonoyn-epafes-epiheiriseis-kryvoyn-stoiheia

[8]Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών, Υπουργός Υγείας: Ζητούμε τη συνεργασία του κόσμου για να έχουν όσο το δυνατό μεγαλύτερη απόδοση τα μέτρα, 18/03/21.
https://www.pio.gov.cy/%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CE%BA%CE%BF%CE%B9%CE%BD%CF%89%CE%B8%CE%AD%CE%BD%CF%84%CE%B1-%CE%AC%CF%81%CE%B8%CF%81%CE%BF.html?id=19076#flat

[9]Dialogos, Ασθενείς με κορωνοϊό δεν μεταφέρονται στα νοσοκομεία γιατί δεν υπάρχουν κλίνες, 20/04/21. https://dialogos.com.cy/astheneis-koronoio-metaferontai-sta-nosokomeia-yparchoyn-klines/

[10] Delirium, Για μια Κοινωνία που Συνεχώς Εκφασίζεται: Η Εκμετάλλευση της Πανδημίας από την Κυπριακή Δημοκρατία, 21/11/20. https://cyfootnotes.blogspot.com/2020/11/blog-post_21.html

[11] Φιλελεύθερος, 200 νέοι αστυνομικοί για εφαρμογή διαταγμάτων, 19/03/21.

https://www.philenews.com/koinonia/eidiseis/article/1149515/200-neoi-astynomikoi-ga-efarmog-diatagaton

[12] Statistica, The EU's Most Heavily Policed Countries, 03/01/19. https://www.statista.com/chart/16515/police-officers-per-100000-inhabitants-in-the-eu/

[13] Φιλελεύθερος, Πώς προέκυψε το υδροβόλο όχημα της Αστυνομίας;, 15/02/21. https://www.philenews.com/oikonomia/kypros/article/1126588

[14] Delirium, The Exploitation of the Pandemic by the Republic of Cyprus: An Update, 04/02/21. https://cyfootnotes.blogspot.com/2021/02/the-exploitation-of-pandemic-by.html

[15] Cyprus Times, «Έπεσε» η Πύλη Εμβολιασμού λόγω υπερφόρτωσης… Επιλύθηκε το πρόβλημα και συνεχίζονται κανονικά οι διευθετήσεις των ραντεβού, 07/04/21. https://cyprustimes.com/koinonia/epese-i-pyli-emvoliasmoy-logo-yperfortosis-epilythike-to-provlima-kai-synechizontai-kanonika-oi-dieythetiseis-ton-rantevoy/

[16] Capital, Κύπρος: Ανοίγει η πύλη εμβολιασμού για τα άτομα ηλικίας 59 και 60 ετών, 08/04/21. https://www.capital.gr/diethni/3537764/kupros-anoigei-i-puli-emboliasmou-gia-ta-atoma-ilikias-59-kai-60-eton

[17] Sigmalive, Ανοίγει αύριο η Πύλη Εμβολιασμού για άτομα που εμπίπτουν σε ευπαθείς ομάδες, 10/04/21. https://www.sigmalive.com/news/dimosia-igeia/766540/anoigei-avrio-i-pyli-emvoliasmou-gia-atoma-pou-empiptoun-se-efpatheis-omades

[18] ANT1,Κλείνει νωρίτερα η Πύλη Εμβολιασμού για διαβητικούς και παχύσαρκους λόγω χαμηλής ζήτησης, 30/03/21. https://www.ant1.com.cy/news/cyprus/article/417040/kleinei-noritera-i-puli-emvoliasmou-gia-diavitikous-kai-pahusarkous-logo-hamilis-zitisis/?expandedarticle=true

[19] Reporter, Ανοίγει αύριο η πύλη εμβολιασμού για ηλικίες 61 μέχρι 63-Αυξημένη ροή εμβολίων, 14/04/21. https://www.reporter.com.cy/local-news/article/799130/anoigi-avrio-i-pyli-emboliasmoy-ga-ilikies-61-mechri-63-afximeni-roi-embolion

[20] Dialogos, Υπ. Υγείας για εμβολιασμούς: Οι μεγαλύτερες ηλικίες είχαν αρκετές ευκαιρίες να κλείσουν ραντεβού, 13/04/21. https://dialogos.com.cy/yp-ygeias-emvoliasmoys-oi-megalyteres-ilikies-eichan-arketes-eykairies-na/

[21] Φιλελεύθερος, Γυρίζουν πλάτη στο AstraZeneca - Στα αζήτητα 10.000 δόσεις, 09/04/21. https://www.philenews.com/koinonia/eidiseis/article/1166165/grizoyn-plati-sto-astrazeneca-sta-azitita-10-000-doseis

[22] Cyprus Mail, Coronavirus: Famagusta hospital full to capacity, 20/04/21. https://cyprus-mail.com/2021/04/20/coronavirus-famagusta-hospital-full-to-capacity/

[23] Cyprus Times, Ουρά τα ασθενοφόρα έξω από το Νοσοκομείο Λεμεσού λόγω αυξημένων περιστατικών covid, 20/04/21. https://cyprustimes.com/koinonia/fotografies-oyra-ta-asthenofora-exo-apo-to-nosokomeio-lemesoy-logo-ayximenon-peristatikon-covid/

[24] Φιλελεύθερος, Κλείνουν το Νοσοκομείο Πόλης για να στηρίξουν το Νοσοκομείο Πάφου, 17/04/21.

https://www.philenews.com/eidiseis/topika/article/1172411/kleinoyn-to-nosokomeio-polis-ga-na-stirixoyn-to-nosokomeio-pafoy

[25] Reporter, Στα όρια τους τρια νοσοκομεία, δραματικές ώρες-26χρονη έγκυος με πνευμονία στη Λάρνακα, 20/04/21.
https://www.reporter.com.cy/local-news/article/801247/sta-oria-toys-tria-nosokomeia-dramatikes-ores-26chroni-eggyos-me-pnevmonia-sti-larnaka

[26] Cyprus Times, Μεταφορά ασθενών από το Νοσοκομείο Λεμεσού σε Ιδιωτικά Νοσηλευτήρια στην Πάφο… Ανοίγει νέος θάλαμος covid, 19/04/21.
https://cyprustimes.com/koinonia/metafora-asthenon-apo-to-nosokomeio-lemesoy-se-idiotika-nosileytiria-stin-pafo-anoigei-neos-thalamos-covid/

[27] Φιλελεύθερος, Καταγγελία: Έψαχναν κρεβάτι για μυοπαθή γυναίκα με κορωνοϊό, 17/04/21.
https://www.philenews.com/koinonia/eidiseis/article/1172346/katangelia-epsachnan-krebati-ga-myopathi-gnaika-me-koronoio

[28] Φιλελεύθερος, Δεν είχαν κρεβάτι, του έδωσαν εξιτήριο και έσβησε στο σπίτι, 17/04/21.
https://www.philenews.com/koinonia/eidiseis/article/1172365/den-eichan-krebati-toy-edosan-exitirio-kai-esbise-sto-spiti-katangelia-ga-iatriki-ameleia

[29] Voice of the Island, Αλλάζει ο εμβολιαστικός προγραμματισμός λόγω ελάχιστης ανταπόκρισης, 21/04/21.
https://voiceoftheisland.com.cy/144312/?fbclid=IwAR1FQGMgEV__b96RSuvqJVBQRN5_SVY1WQ6jKe5pV42kA_g5BKCOEYBNjw8

[30] Φιλελεύθερος, Ασθενείς σε καρέκλες και φορεία στους διαδρόμους, 21/04/21.
https://www.philenews.com/koinonia/eidiseis/article/1173655/astheneis-se-karekles-kai-foreia-stoys-diadromoys

Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Ηλεκτρονικά Άρθρα, covid-19, Δεκαετία 2020-2029, 2021, Μη Προσδιορισμένη, Απροσδιόριστη Τοποθεσία

Για άλλο ανυπόγραφο, άγνωστο και μη αρχειοθετημένο με άλλο τρόπο υλικό, πατήστε εδώ.

Για το Δικαίωμα Άρνησης Εμβολιασμού (Ρατζίβ Χαράγκη) (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα 'The Justice Project' τον Ιούλη του 2021.

Περιεχόμενο

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΡΝΗΣΗΣ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΥ

July 17, 2021

Το ότι η κυβέρνηση έλαβε μέτρα που καθιστούν πλέον αναγκαίο τον εμβολιασμό κατά του κορονοϊού – μέτρα δηλαδή που εξαναγκάζουν πολίτες να εμβολιαστούν – είναι αντιληπτό σε όλους. Το τί δεν είναι τόσο ευρέως αντιληπτό είναι πως ο εξαναγκασμός αυτός είναι σημαντικά πιο αισθητός σε συγκεκριμένες ομάδες πολιτών. Αναφέρομαι στους χαμηλόμισθους αλλά και γενικότερα στην εργατική τάξη. Και εξηγώ.

Το βασικό μέτρο που ωθεί πολίτες που δεν επιθυμούν να εμβολιαστούν στον εμβολιασμό είναι η κατάργηση των δωρεάν rapid test. Αφού αυτά τα τεστ θα χρεώνονται έως και 20 ευρώ από τον ερχόμενο Αύγουστο, και χρειάζονται τουλάχιστον 7 για να λειτουργούν σαν Safe Pass για ένα μήνα, το κόστος των rapid tests για μηνιαίο Safe Pass θα κυμαίνεται στα 140 ευρώ. Για άτομα της εργατικής τάξης, το ποσό αυτό αποτελεί σημαντικό μέρος του μισθού τους. Είναι για αυτά τα άτομα που ο εξαναγκασμός είναι πιο αισθητός, μιας και η οικονομική τους κατάσταση καθιστά αδύνατη την άσκηση του δικαιώματος τους να μην εμβολιαστούν.

«Ε και;» θα πουν οι υποστηρικτές του υποχρεωτικού εμβολιασμού. «Αφού θα είναι καλό και για τους ιδίους να εμβολιαστούν αλλά και για τον υπόλοιπο κόσμο. Τί πειράζει αν το κράτος εξαναγκάζει πολίτες να εμβολιαστούν;»

Το ζήτημα δεν έχει να κάνει με το καλό οποιουδήποτε. Δεν έχει δικαίωμα το κράτος να αποφασίζει για τους πολίτες τί είναι καλό ή κακό για εκείνους. Αυτό θα ισοδυναμούσε με την κατάργηση των ατομικών ελευθεριών και δικαιωμάτων, τη στιγμή που ο λόγος ύπαρξης του μοντέρνου κράτους – σύμφωνα με τους διανοούμενους υποστηρικτές του (Λοκ, Ρουσσώ, κτλ) – είναι η προστασία ελευθεριών και δικαιωμάτων μέσω κατοχύρωσης ενός καθεστώς δικαίου. Όπως εξηγεί ο Γερμανός φιλόσοφος Ιμμάνουελ Καντ, ενδεχομένως ο σπουδαιότερος θεωρητικός του μοντέρνου κράτους, «ένα πατερναλιστικό κράτος, στο οποίο οι πολίτες, σαν βρέφη, δεν μπορούν να διακρίνουν από μόνοι τους τι είναι χρήσιμο ή επιβλαβές για αυτούς … και περιμένουν την κρίση … του κράτους για το πως να είναι ευτυχισμένοι … αποτελεί τον πιο μεγάλο δεσποτισμό που μπορεί κανείς να φανταστεί – μια κοινωνία που καταργεί όλες τις ελευθερίες των πολιτών της, στην οποία περίπτωση καταργεί και όλα τους τα δικαιώματα.» (Immanuel Kant, On the common saying, 1793).

Όταν το κράτος αποφασίζει τί είναι καλό ή κακό για τους πολίτες, υποστηρίζει ο Καντ, οι πολίτες πλέον δεν έχουν καμιά ελευθερία και γι' αυτό και κανένα δικαίωμα. Δεν έχουν καμιά ελευθερία επειδή

οι ατομικές ελευθερίες επιτρέπουν στους πολίτες να ζήσουν όπως εκείνοι επιθυμούν – να ζήσουν δηλαδή αποφασίζοντας οι ίδιοι για τον εαυτό τους τι είναι καλό για αυτούς. Για παράδειγμα, η ελευθερία λόγου επιτρέπει στον καθένα να εκφραστεί με τρόπο που ο ίδιος κρίνει σωστό, η ελευθερία στην ιδιωτική ζωή να ζήσει όπως ο ίδιος επιθυμεί χωρίς να πρέπει να λογοδοτήσει σε άλλους, κτλ. Συνεπώς, όταν το κράτος αποφασίζει για τους πολίτες πως θα είναι καλό για αυτούς να ζουν, οι ατομικές ελευθερίες de facto καταργούνται, αφού ο σκοπός που εξυπηρετούν εξυπηρετείται τώρα από το κράτος. Καταργούνται επίσης και τα ατομικά δικαιώματα των πολιτών, μιας και ο δικός τους σκοπός είναι η προστασία ελευθεριών που έχουν πλέον εξαφανιστεί. (Το δικαίωμα ελεύθερης έκφρασης προστατεύει την ελευθερία λόγου, το δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή την σχετική ελευθερία, κ.ο.κ).

Επομένως, όσον αφορά κρατική πολιτική, το ζήτημα του υποχρεωτικού εμβολιασμού δεν έχει να κάνει με το τί είναι καλό για οποιονδήποτε, αλλά με τις ελευθερίες και τα δικαιώματα των πολιτών. Και εδώ φτάνουμε στο βασικό θέμα. Ο εμβολιασμός αποτελεί ιατρική πράξη. Όπως λοιπόν οποιαδήποτε άλλη ιατρική πράξη (φαρμακευτική αγωγή, επέμβαση, κτλ) το άτομο αποφασίζει εάν επιθυμεί να την κάνει. Η αρχή αυτή είναι καίρια για την κατοχύρωση θεμελιωδών δικαιωμάτων ατομικής προστασίας, ιατρικών και μη. Η απόρριψη της σημαίνει πως οποιοσδήποτε επικαλείται έναν ιατρικό λόγο μπορεί να επέμβει στο σώμα κάποιου άλλου χωρίς τη θέληση ή τη συγκατάθεση του. Εάν π.χ. κάποιος θεωρεί πως υπάρχουν ιατρικοί λόγοι για μια γυναίκα να τεκνοποιήσει, θα μπορεί να επέμβει στο σώμα της χωρίς τη συγκατάθεση της με τρόπο που θα εξασφαλίσει τεκνοποίηση. Είναι βάση της πιο πάνω αρχής που μπορούμε να αναγνωρίσουμε το παράδειγμα αυτό σαν περίπτωση βιασμού αντί ιατρικής περίθαλψης. Το δεύτερο προϋποθέτει συναίνεση. Το πρώτο όχι.

Μπορεί όμως κάποιος να ισχυριστεί πως η διαφορά με τον εμβολιασμό είναι πως εδώ τίθεται θέμα προστασίας όχι μόνο του ατόμου αλλά και της κοινωνίας. Επομένως, το άτομο δεν μπορεί να αποφασίζει μόνο του αν θα εμβολιαστεί ή όχι, καθώς το ζήτημα αφορά και την ευημερία άλλων. Το πρόβλημα με το συγκεκριμένο αντεπιχείρημα είναι πως αυτό δεν ισχύει μόνο στην περίπτωση του εμβολιασμού, αλλά και στην περίπτωση πολλών άλλων ζητημάτων, συμπεριλαμβανομένων και ζητημάτων που και πάλι μόνο το άτομο έχει δικαίωμα να αποφασίζει.

Για παράδειγμα, κάποιος που αρνείται να σταματήσει την κατάχρηση τσιγάρου ή ποτού δεν φέρνει μόνο τον εαυτό του σε κίνδυνο. Οι πράξεις του δύναται να επηρεάσουν αρνητικά κι άλλους. Ένας τρόπος είναι ο εξής. Ξέρουμε πως ένας παράγοντας που οδηγεί κάποια άτομα στο ποτό και το τσιγάρο είναι πως οι συνήθειες αυτές είναι ευρέως αποδεκτές. Ξέρουμε επίσης πως τόσο το ποτό, όσο και το τσιγάρο, μπορούν να είναι καταστροφικά. Μπορούν να διαλύσουν σχέσεις, οικογένειες, ζωές. Ωστόσο, το κράτος δεν έχει δικαίωμα να αναγκάσει πολίτες να σταματήσουν να πίνουν και να καπνίζουν, μέσω π.χ. ποινικοποίησης της χρήσης τσιγάρου και αλκοόλ – παρόλο που οι πολίτες αυτοί συμβάλλουν στο κλίμα ευρείας αποδοχής αυτών των συνηθειών, και έτσι στην ώθηση άλλων σε ενδεχόμενη καταστροφή. Το ίδιο λοιπόν και με τον εμβολιασμό. Και η άρνηση κάποιων να εμβολιαστούν να επηρεάζει αρνητικά τους γύρω τους, δεν έπεται πως το κράτος έχει δικαίωμα να τους αναγκάσει να εμβολιαστούν.

Δεν μπορεί όμως το κράτος να λάβει μέτρα εξαίρεσης σε περίπτωση δημόσιας κρίσης, μέτρα που ενδεχομένως να καταργούν ατομικά δικαιώματα όπως το ο δικαίωμα άρνησης εμβολιασμού, με σκοπό την υπέρβαση της κρίσης; Ομολογουμένως, δεν θα ήταν παράλογο για το κράτος να μπορεί σε περιόδους κρίσης να αποκτήσει εξουσίες που δεν έχει υπό κανονικές συνθήκες. Υπάρχει μάλιστα μια μακρά παράδοση πολιτικής σκέψης που θεωρεί βασική αυτή την κρατική ιδιότητα — μια παράδοση που ξεκινά από τους Ρωμαίους και φτάνει μέχρι τους αστούς επαναστάτες της Γαλλικής επανάστασης, αγγίζοντας ακόμη και τον Μαρξ. Αξίζει λοιπόν το συγκεκριμένο αντεπιχείρημα να εξεταστεί.

Σύμφωνα με την παράδοση αυτή, εφόσον οι εξουσίες εξαίρεσης που αποσκοπούν στην καταπολέμηση δημόσιας κρίσης είναι ξεκάθαρα προσωρινές — έτσι ώστε να μην τίθεται θέμα αποδόμησης του καθεστώς δικαίου, αλλά μόνο η προσωρινή αναστολή του για σκοπούς υπέρβασης κρίσης — τότε ενδεχομένως να μπορούν να δικαιολογηθούν. Η κρίση όμως του κορονοϊού δεν πληροί τα κριτήρια κρίσης που επιτρέπουν στο κράτος να αποκτήσει εξουσίες εξαιρεσεις. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί το κράτος να επικαλεστεί τον κορονοϊό για να αναστείλει το δικαίωμα άρνησης εμβολιασμού.

Γιατί δεν πληροί τα σχετικά κριτήρια ο κορονοϊός; Επειδή δεν αποτελεί προσωρινή κρίση, αλλά μια μακροχρόνια πραγματικότητα. Ενάμιση χρόνο μετά, και με σχεδον 70% του πληθυσμού εμβολιασμένο, ο ιός δεν λέει να πάει πουθενά. Αφού λοιπόν το φαινόμενο που οι εξουσίες εξαίρεσης προσπαθούν να καταπολεμήσουν δεν είναι προσωρινό, οι εξουσίες οι ίδιες δεν μπορούν να είναι προσωρινές. Συνεπώς, στη περίπτωση του κορονοϊού, δεν μιλάμε για εξουσίες εξαίρεσης που προσωρινά αναστέλλουν ατομικά δικαιώματα. Μιλάμε για τη μακροχρόνια αναστολή ατομικών δικαιωμάτων, και έτσι για τη de facto αποδόμηση του καθεστώς δικαίου. Αυτό αποτελεί πράξη που το κράτος δεν είναι εξουσιοδοτημένο να κάνει, αφού όπως ήδη είπαμε, ο σκοπός ύπαρξης του είναι η κατοχύρωση ενός καθεστώς δικαίου — όχι η αποδόμηση του.

Κλείνοντας, θέλω να επισημάνω μια τάση που προβάλλεται από διάφορα φάσματα πολιτών σχετικά με το θέμα του εμβολιασμού, η οποία προδίδει μια λανθασμένη αντίληψη του ρόλου του κράτους. Διάφορα άτομα που είναι προσωπικά υπέρ του εμβολιασμού κατά του κορονοϊού, που είναι δηλαδή πρόθυμα να εμβολιαστούν και που επιθυμούν για άλλους να κάνουν το ίδιο, τείνουν να τάσσονται υπέρ του υποχρεωτικού εμβολιασμού. Θεωρούν πως η πολιτική αυτή είναι αποδεκτή επειδή βασίζεται σε πεποιθήσεις που οι ίδιοι συμμερίζονται. Αυτό προδίδει μια προβληματική αντίληψη του κράτους.

Σαν δημόσιος θεσμός, το κράτος δεν είναι υπόλογο στις πεποιθήσεις συγκεκριμένων ατόμων. Το ότι είναι δημόσιος θεσμός σημαίνει πως είναι υπόλογο στο δήμο — στο σύνολο των λογικών πολιτών. Συνεπώς, εάν μια κρατική πολιτική βασίζεται σε πεποιθήσεις που μόνο κάποια ομάδα πολιτών μπορεί να συμμεριστεί, δεν είναι θεμιτή. Οι θεμιτές πολιτικές βασίζονται σε πεποιθήσεις ή αρχές που όλοι οι λογικοί πολίτες μπορούν να συμμεριστούν, καθώς ο ρόλος του κράτους δεν είναι να επιβάλει τη βούληση μερικών, αλλά τη βούληση του δήμου. Αυτό δεν σημαίνει πως το κράτος οφείλει να επιδιώκει ομοφωνία σε κάθε πολιτική του απόφαση. Σημαίνει μόνο πως οι αρχές στις οποίες οι πολιτικές του αποφάσεις στηρίζονται πρέπει να μπορούν να γίνουν αποδεκτές από όλους.

Μπορεί ή αρχή στην οποία βασίζεται η πολιτική του υποχρεωτικού εμβολιασμού να γίνει αποδεκτή από το σύνολο των πολιτών; Η απάντηση είναι πως όχι. Η πολιτική στηρίζεται στην απόρριψη της αρχής που επιτρέπει στο άτομο να αποφασίσει ποιες ιατρικές πράξεις θα δεχτεί. Όπως είδαμε προηγουμένως, η συγκεκριμένη αρχή κατοχυρώνει σημαντικά δικαιώματα ατομικής προστασίας. Εύλογα λοιπόν μπορούν κάποιοι πολίτες να κρίνουν πως μια πολιτική που αναιρεί αυτή την αρχή — η πολιτική υποχρεωτικού εμβολιασμού, λόγου χάρη — είναι για αυτούς απαράδεκτη. Και αφού είναι απαράδεκτη για μέρος του συνόλου των πολιτών, η συγκεκριμένη πολιτική δεν αποτελεί έκφραση της βούληση του συνόλου.

Ήθελα να κλείσω με το συγκεκριμένο ζήτημα επειδή προκύπτει εδώ το ερώτημα του εάν απασχολεί το κυπριακό κράτος η βούληση των πολιτών. Είναι δύσκολο να δει κανείς πως ένα κράτος που πλέον σταθερά ασκεί διακυβέρνηση εκ του διατάγματος, με κανένα σημάδι στον ορίζοντα ως προς το πότε αυτή θα τερματιστεί, μπορεί να ενδιαφέρεται στη βούληση των πολιτών του. Σε μια τέτοια περίπτωση, τι ακριβώς το απασχολεί; Ποιανού τη βούληση εκφράζει; Και σε ποιον είναι υπόλογο;

Ρατζίβ Χαράγκη

Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Ηλεκτρονικά Άρθρα, covid-19, Δεκαετία 2020-2029, 2021, Μη Προσδιορισμένη, Απροσδιόριστη Τοποθεσία

Για άλλο ανυπόγραφο, άγνωστο και μη αρχειοθετημένο με άλλο τρόπο υλικό, πατήστε εδώ.

Στο Όνομα του Ιού (Πρωτοβουλία Εμβολιασμένων Προλετάριων Ενάντια στον Υποχρεωτικό Εμβολιασμό) (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα 'The Justice Project' τον Ιούλη του 2021.

Περιεχόμενο

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΙΟΥ…

July 28, 2021

Η αυταρχικού χαρακτήρα διαχείριση της πανδημίας μέσω κυβερνητικών διαταγμάτων, φαινομενικά ανεπηρέαστη από τις δυναμικές διαδηλώσεις του κινήματος Ως Δαμέ, παίρνει και στην Κύπρο την μορφή του υποχρεωτικού εμβολιασμού. Σε συνδυασμό με τα γελοία 'κίνητρα' για εμβολιασμό – μια σειρά από δωροδοκίες μέσω κλήρωσης που υποτιμούν την νοημοσύνη και ενδεχομένως αυξάνουν την καχυποψία του ανεμβολίαστου πληθυσμού – η πολιτική προώθησης του υποχρεωτικού εμβολιασμού από τους εργοδότες και τους υπαλλήλους τους στον κρατικό μηχανισμό (την κυβέρνηση δηλαδή) ουσιαστικά συμπυκνώνεται στα υποχρεωτικά rapid test κάθε 72 ώρες, των οποίων το οικονομικό βάρος θα σηκώνουμε πλέον άμεσα εμείς (ουδέποτε ήταν δωρεάν, τα δημόσια ταμεία τροφοδοτούνται από τις τσέπες μας). Την ίδια στιγμή, το παζλ αυταρχικότητας συμπληρώνεται με την άρνηση της Βουλής να σταματήσει την διακυβέρνηση εκ του διατάγματος, και τα δικαστήρια να κρίνουν σειρά διαταγμάτων ως νόμιμα.

Τα συχνά rapid test είναι πλέον υποχρεωτικά για την εξάσκηση του δικαιώματος της ελεύθερης μετακίνησης και της πρόσβασης σε υπηρεσίες, για την κοινωνικοποίηση, για την αγορά βασικών προϊόντων από τις υπεραγορές καθώς και για την εργασία, που με τη σειρά της είναι μια υποχρεωτική διαδικασία για την επιβίωση μας. Όταν σε αυτή τη διαδικασία φορτώνεται ένα σημαντικό οικονομικό βάρος (τα 100+ ευρώ σε rapid test το μήνα αποτελούν το 11.5%-23% του καθαρού εισοδήματος πολλών εργαζόμενων, ιδίως νεαρών) τότε ο εμβολιασμός γίνεται για πολλούς μονόδρομος. Ταυτόχρονα γίνεται ξεκάθαρος ο ταξικός χαρακτήρας της υποχρέωσης αυτής, αφού από τη μία στοχεύει σε αυτούς που χρειάζεται να δουλέψουν για να ζήσουν, που δεν μπορούν να προμηθεύονται ό,τι χρειάζονται με παραγγελίες, που δεν ζουν σε σπίτια-παλάτια για να μπορούν να μαζεύονται εκεί με τους φίλους και τις οικογένειες τους.

Ο εξαναγκασμός σε οποιαδήποτε ιατρική πράξη είναι μια ξεκάθαρη παραβίαση των αρχών που ευαγγελίζεται η αστική τάξη, των περιβόητων Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, καθώς και βασικών αρχών του Δικαίου στον καπιταλισμό (και η αξία των ιδεολογιών και των αρχών φαίνεται στα δύσκολα). Από μεριάς της Δεξιάς αυτό δεν μας εκπλήσσει καθόλου, καθώς τα ανθρώπινα δικαιώματα

τα θυμάται μόνο όταν την συμφέρει και πάντα αλά καρτ. Από την άλλη όμως, ενώ μεγάλη μερίδα της εργατικής τάξης βιώνει άμεσες κυρώσεις στον χώρο εργασίας (που φτάνουν μέχρι και την απόλυση), σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, η 'Αριστερά' στην καλύτερη περίπτωση λάμπει δια της απουσίας της. Ίσως κάποιοι να χρειάζεται να ξεσκονίσουν τον Μάρξ, μπας και θυμηθούν πως η μισθωτή εργασία δεν είναι ούτε επιλογή ούτε δικαίωμα, αλλά καταναγκασμός – δουλεύουμε για να ζήσουμε.

Αυτοί που διατείνονται πως έχουν στον πυρήνα των πολιτικών τους αυτή τη διαπίστωση, επιλέγουν να εθελοτυφλούν μπροστά στον καταναγκασμό του «εμβολιάσου ή πλήρωνε, και αν δεν έχεις λιώσε στην ανεργία». Ελάχιστες οι φωνές που υποστηρίζουν το αυτονόητο, πως η διάγνωση της οποιασδήποτε ασθένειας θα έπρεπε να καλύπτεται από το ΓΕΣΥ, στο οποίο συνεισφέρουμε όλοι οι εργαζόμενοι μήνας μπαίνει μήνας βγαίνει – φωτεινή εξαίρεση η συντεχνία Ισότητα, και η μαζική αγωγή της κατά των επί πληρωμή rapid test που ήδη μετρά χιλιάδες συμμετέχοντες.

Η 'Αριστερά,' εντός και εκτός Κύπρου, αδυνατεί φαίνεται να συλλάβει πως δεν είναι όλοι οι αρνητές του εμβολίου ακροδεξιοί συνωμοσιολόγοι. Είναι απολύτως λογικό ένα νεαρό άτομο, του οποίου τα αγαπημένα πρόσωπα που ανήκουν στις ευπαθείς ομάδες έχουν εμβολιαστεί, να προτιμά να αναβάλει τον εμβολιασμό του είτε μέχρι να βγει ένα εμβόλιο που να καλύπτει και τις πρόσφατες μεταλλάξεις του ιού, είτε μέχρι να διασφαλιστεί πως το εμβόλιο δεν έχει σοβαρές μακροπρόθεσμες παρενέργειες. Η έλλειψη αναγνώρισης αυτού του γεγονότος από την 'Αριστερά', η συμπόρευση με τους εργοδότες, και η στήριξη των δεξιών πολιτικών σπρώχνει αυτή την μερίδα του πληθυσμού πιο κοντά στους σκοταδιστικούς κύκλους της ακροδεξιάς και της Εκκλησίας.

Και τι πειράζει ο υποχρεωτικός εμβολιασμός, η όποια αυταρχικότητα και ταξικότητα των μέτρων, και η παραβίαση ηθικών αρχών, αν είναι να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά ο κίνδυνος στη δημόσια υγεία και να ανακάμψει η οικονομία; Από την αρχή της πανδημίας και απολύτως εναρμονισμένα με την κυρίαρχη κουλτούρα της μαζικής κατανάλωσης, ο εμβολιασμός παρουσιάζεται ως μια ατομική, γρήγορη και ανέξοδη 'λύση' στο πρόβλημα.

Τα προβλήματα με αυτή την πεποίθηση πολλά. Για να ξεκινήσουμε από τα απλά, να αναφέρουμε αρχικά πως η ανάπτυξη και διανομή των εμβολίων μόνο ανέξοδη δεν είναι, αφού από την διαδικασία αυτή χρυσαφίζουν οι φαρμακευτικές βιομηχανίες σε βάρος των δημόσιων ταμείων, και η επίσπευση της διαδικασίας έγκρισης των εμβολίων δημιουργεί κενά στην γνώση για πιθανές πιο μακροχρόνιες παρενέργειες τους, την αντιμετώπιση των οποίων θα πρέπει να αναλάβουμε εμείς ιδίοις εξόδοις.

Το δεύτερο πρόβλημα με αυτή την πεποίθηση αφορά το στόχο της για γρήγορη ανάκαμψη της οικονομίας, μιας οικονομίας που βασίζεται στην κερδοσκοπική εκμετάλλευση μας από τους εργοδότες. Το να βαράμε το ένα εμβόλιο πίσω από το άλλο φαντάζει ο γρηγορότερος τρόπος για να παραμείνουμε παραγωγικοί για τις ανάγκες του κεφαλαίου, και αποσκοπεί στη θωράκιση της εργοδοτικής εκμετάλλευσης μας από μελλοντικές διακοπές. Αυτή είναι η λογική πίσω από την επίσπευση των τυπικών διαδικασιών έγκρισης των εμβολίων από τους σχετικούς ρυθμιστικούς οργανισμούς, με πρόσχημα το καθεστώς έκτακτης ανάγκης, αλλά και από την προώθηση του υποχρεωτικού εμβολιασμού, άμεσα ή έμμεσα, από όλους τους φορείς έκφρασης των συμφερόντων της εργοδοτικής τάξης. Σε πολλές χώρες εντός και εκτός ΕΕ (και σύντομα κοντά μας;) ο εμβολιασμός είναι υποχρεωτικός για συγκεκριμένες κατηγορίες εργαζομένων, ενώ στην Κύπρο, κυβέρνηση, κρατικός μηχανισμός και επιχειρήσεις πιέζουν με φρενίτιδα τους εργαζόμενους να εμβολιαστούν, με ποικίλους τρόπους (βαπτισμένους κουτοπόνηρα ως αντί-κίνητρα) με ξεκάθαρα ταξικό αντεργατικό χαρακτήρα.

Το τρίτο πρόβλημα με αυτή την πεποίθηση είναι πως τα εμβόλια δεν αποτελούν αποτελεσματική μακροπρόθεσμη αντιμετώπιση στην πανδημία, ασχέτως με το πόσο αποτελεσματικά προστατεύουν βραχυπρόθεσμα από την ασθένεια και το πόσο ασφαλή είναι. Η επιστημονική κοινότητα τονίζει

συνεχώς πως η μόνιμη ανοσία της αγέλης είναι ουτοπία για αυτόν το ιό, καθώς τα αντισώματα που αναπτύσσει ο οργανισμός (είτε μέσω εμβολίων είτε μέσω νόσησης) εξασθενούν με τον καιρό και ο ιός μεταλλάσσεται με ταχύ ρυθμό. Άρα τα εμβόλια δεν είναι αποστειρωτικού τύπου και δεν θα εξαλείψουν τον ιό και την ασθένεια του όπως έχει συμβεί με άλλα εμβόλια (τουλάχιστον για τα επόμενα πολλά χρόνια), αλλά είναι περισσότερο για ατομική προστασία απέναντι στη βαριά νόσηση. Οι κυβερνώντες, όμως, επιλέγουν να χώνουν κάτω από το χαλί το ζήτημα της σταδιακής εξασθένησης των εμβολίων, όπως και αυτό της αδυναμίας τους να αντιμετωπίσουν τις συνεχείς μεταλλάξεις του ιού. Αντί, δηλαδή, να δίνεται προτεραιότητα στο να εμβολιαστούν με τρίτη δόση οι ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού, το βάρος πέφτει στο να καλυφθεί εμβολιαστικά όλος ο πληθυσμός με εμβόλια τα οποία δεν είναι τόσο αποτελεσματικά ενάντια στις ήδη κυρίαρχες μεταλλάξεις του ιού, και που σε κάθε περίπτωση η όποια προστασία προσφέρουν σε μερικούς μήνες θα έχει εξασθενήσει. Ταυτόχρονα, η κυρίαρχη ρητορική ενισχύει την λανθασμένη πεποίθηση στους εμβολιασμένους πως είναι εντελώς ασφαλείς από τον ιό ή/και πως δεν μπορούν να τον μεταδώσουν, πεποίθηση που οδηγεί τους εμβολισμένους στο να μην κάνουν συχνά test. Αυτό, σε συνδυασμό με την κατάργηση των ‘δωρεάν’ rapid test, θα ρίξει κατακόρυφα τον αριθμό των ημερήσιων test, δίνοντας έτσι ένα φαινομενικά αντιφατικό χαρακτήρα στη διαχείριση της πανδημίας, γεγονός που καλλιεργεί περαιτέρω την καχυποψία.

Το τέταρτο πρόβλημα με αυτή τη πεποίθηση έχει να κάνει με το ότι προωθεί τη λογική πως η πανδημία είναι πρόβλημα ατομικό, για το οποίο έχουμε ατομική ευθύνη, και για το οποίο πρέπει να εφαρμόσουμε την ατομική λύση του εμβολίου. Οι ίδιοι που εκμεταλλεύτηκαν την προηγούμενη οικονομική κρίση για να εξευτελίσουν και να αποψιλώσουν τη δημόσια υγεία, ρίχνουν στις πλάτες του κάθε ατόμου ξεχωριστά την ευθύνη για τη νόσηση του, για την ανεργία, για τα λουκέτα στις επιχειρήσεις, για την ίδια τη ζωή των αγαπημένων του προσώπων. Έτσι δημιουργείται ένα κλίμα μέσα στο οποίο οι ‘απείθαρχοι’ συνάδελφοι μας, ασχέτως αν η άρνηση τους να εμβολιαστούν πηγάζει από ανορθολογικές πεποιθήσεις ή από λογικά και ορθολογικά επιχειρήματα, δέχονται μια άγρια επίθεση τόσο στα δικαιώματα τους, όσο και στην δυνατότητα τους να επιβιώσουν, μία επίθεση που καλλιεργεί ταυτόχρονα τον κοινωνικό τους στιγματισμό και τη διαμάχη με τους συναδέλφους τους. Με αυτόν τον τρόπο, η εργοδοτική τάξη και το κράτος της πετυχαίνει με ένα σμπάρο δύο τρυγόνια: από τη μία, οι εργάτες φορτώνονται το κόστος αντιμετώπισης της κάθε κρίσης, και από την άλλη, αδυνατούν να οργανωθούν συλλογικά για να παλέψουν για κοινωνικά ωφέλιμες λύσεις.

Και αυτό μας φέρνει στο κυριότερο πρόβλημα με αυτήν την πεποίθηση, που δεν αφορά αυτά που περιλαμβάνει αλλά αυτά που αποκρύβει. Δεν μπορούμε παρά να συμφωνήσουμε με την *Συνέλευση ενάντια στη Βιοεξουσία* και την κλεισούρα στην Ελλάδα, που σε πρόσφατη σχετική ανακοίνωση της ανάμεσα σε άλλα αναφέρει: «Ο μαζικός εμβολιασμός για την COVID-19 διαφημίστηκε από την έναρξη της πανδημίας ως η μοναδική και οριστική λύση και απελευθέρωση από αυτήν, σε μια προσπάθεια να αποσιωπηθεί και να κατασιγαστεί οποιαδήποτε αμφισβήτηση γύρω από τη διαχείριση της πανδημίας. Πιο συγκεκριμένα, η υπερπροβολή της εμβολιαστικής “πανάκειας”, στόχευσε στο να παραμεριστεί η συζήτηση τόσο για τις αιτίες της πανδημίας όσο και για την αύξηση των δαπανών για τη δημόσια περίθαλψη και γενικότερα των κοινωνικών αναπαραγωγικών δαπανών.»

Πράγματι, είναι γεγονός πως το τελευταίο διάστημα η συζήτηση για τις αιτίες της πανδημίας και για την κοινωνικά ωφέλιμη διαχείριση της, που είχε ξεκινήσει και συνεχίζεται μέσα από τις κινητοποιήσεις των υγειονομικών, έχει παραμεριστεί. Τέτοιες μέρες πέρσι κόμματα της αριστεράς και συντεχνίες πίεζαν (ομολογουμένως με το γάντι) την κυβέρνηση να δημιουργήσει τις κατάλληλες υποδομές για ομαλή διεξαγωγή της νέας σχολικής χρονιάς. Η ‘αποτυχία’ της κυβέρνησης στον τομέα της εκπαίδευσης (τα απανωτά lock-down σχολείων, τα χαμηλά αποτελέσματα στις εξετάσεις κτλ.) θα έπρεπε λογικά να οδηγήσει στην εντατικοποίηση των πιέσεων φέτος. Αντιθέτως, τώρα μονοπωλεί τη σχετική συζήτηση το θέμα του εμβολιασμού των ανηλίκων.

Μηδαμινές οι αναφορές στην απαραίτητη ενίσχυση και υποστήριξη του συστήματος υγείας (και σε

επίπεδο πρωτοβάθμιας και στην δημιουργία και στελέχωση περισσότερων νοσοκομείων), της παιδείας (χτίσιμο περισσότερων σχολείων και αιθουσών, λιγότεροι μαθητές ανά τάξη κλπ.) και της εργασίας (μείωση των εργάσιμων ωρών χωρίς μείωση στις απολαβές)• μέτρα δηλαδή που δεν θα περιόριζαν απλά την εξάπλωση του ιού και θα μείωναν τις αρνητικές επιπτώσεις της πανδημίας, αλλά θα δομούσαν μια κοινωνία της επόμενης μέρας με αυξημένα ποσοστά απασχόλησης και εξοπλισμένη με σύγχρονες υποδομές.

Προφανώς, δεν περιμέναμε κάτι καλύτερο από τα αφεντικά μας· τίποτα δεν μας χαρίστηκε και κάθε εργασιακό και κοινωνικό δικαίωμα κατακτήθηκε με σκληρούς και αιματηρούς αγώνες. Αφού έχει γίνει ξεκάθαρο πως η διαχείριση της πανδημίας δεν είναι ούτε ουδέτερη ούτε έχει ως αυτοσκοπό την προστασία της υγείας μας, και πως τον λογαριασμό στο τέλος θα καλεστούμε να τον πληρώσουμε εμείς οι εργάτες, είναι καιρός να πιάσουμε ξανά το νήμα των αγώνων του χθες. Μάλιστα, αν είναι να αγωνιστούμε, ας μην αγωνιστούμε μόνο για τα αυτονόητα. Το δίλημμα αν και χιλιοειπωμένο παραμένει καίριο: συλλογικός ταξικός αγώνας για μια κοινωνία ανθρώπινη, ελεύθερη και δίκαιη, ή ηττοπάθεια, εξαθλίωση, αποξένωση και μιζέρια; Με δύο λέξεις, ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ Ή ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ.

Πρωτοβουλία Εμβολιασμένων Προλετάριων Ενάντια στον Υποχρεωτικό Εμβολιασμό

Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Ηλεκτρονικά Άρθρα, covid-19, Δεκαετία 2020-2029, 2021, Μη Προσδιορισμένη, Απροσδιόριστη Τοποθεσία

Για άλλο ανυπόγραφο, άγνωστο και μη αρχειοθετημένο με άλλο τρόπο υλικό, πατήστε εδώ.

Ποιος Είναι Ψεκασμένος Τελικά; (Φειδίας Χριστοδουλίδης) (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα 'The Justice Project' τον Αύγουστο του 2021.

Περιεχόμενο

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΨΕΚΑΣΜΕΝΟΣ ΤΕΛΙΚΑ;

August 8, 2021

Ένιωθα την ανάγκη να γράψω για το φαινόμενο των 'ψεκασμένων' εδώ και καιρό, και η αντίδραση μετά την τελευταία τους πορεία και τα επεισόδια στο Σίγμα με έσπρωξε επιτέλους να το πράξω.[1]

'Ψεκασμένος' είναι η υποτιμητική ονομασία που κατέληξε να δίνεται σε όσους πολίτες εκδηλώνουν σκεπτικισμό για όσα μας λεν οι κυβερνώντες για την πανδημία. Τα ΜΜΕ και οι υποστηρικτές των μέτρων τείνουν να παρουσιάζουν τους όποιους σκεπτικούς πολίτες σαν γελοίους γραφικούς συνωμοσιολόγους που αρνούνται τον επιστημονικό ορθολογισμό των εμπειρογνωμόνων της πανδημίας. Αυτή η παρουσίαση είναι λανθασμένη. Ο σκεπτικισμός των πολιτών έχει διάφορους βαθμούς και τάσεις: ξεκινά από σκεπτικισμό προς συγκεκριμένα μέτρα διαχείρισης της πανδημίας και φτάνει μέχρι την αμφισβήτηση της ύπαρξης του ιού, ή ακόμη και την υιοθέτηση θεωριών σκόπιμης κατασκευής του ιού για σκοτεινούς σκοπούς. Επομένως, οι λεγόμενοι 'ψεκασμένοι' δεν είναι μια ομοιογενής ομάδα. Ή, καλύτερα, οι λεγόμενοι 'ψεκασμένοι' δεν είναι όλοι ψεκασμένοι.

Πολλοί πολίτες θεωρούν πως ο ιός υπάρχει και είναι επικίνδυνος, αλλά δεν συμφωνούν με τον τρόπο που η κυβέρνησή μας διαχειρίστηκε και διαχειρίζεται την πανδημία. Συμφωνούν πως χρειάζονται κάποια μέτρα για αντιμετώπιση της πανδημίας, αλλά διαφωνούν ή διαφώνησαν με την απαγόρευση διαδηλώσεων, τα κέρφιου, τον καταναγκαστικό εμβολιασμό κοκ. Οι συγκεκριμένοι πολίτες κατακρίνουν την διαχείριση της πανδημίας σαν αυταρχική, ρατσιστική και παράλογη, μιλώντας από την σκοπιά ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών. Η κριτική τους γίνεται με ορθολογικά επιχειρήματα, κάποια από τα οποία μπορείτε να διαβάσετε στις υποσημειώσεις.[2][3][4] Αυτή η πολιτική τάση εκφράστηκε τόσο στην αριστερά από το κίνημα Ως Δαμέ, όσο και στη δεξιά από αγανακτισμένους πολίτες που συμμετείχαν σε διάφορες διαδηλώσεις ενάντια στα μέτρα. Δεν νοείται να θεωρούμε τους εκφραστές αυτής της τάσης ψεκασμένους συνωμοσιολόγους.

Δυστυχώς, υπάρχει και σημαντική μερίδα πολιτών που αρνείται την υπάρξη πανδημίας και ενστερνίζεται λιγότερο ή περισσότερο απίθανες θεωρίες συνωμοσίας. Ο όρος «ψεκασμένοι» φαίνεται να αρμόζει για αυτούς τους πολίτες. Ή μήπως όχι; Κατά τη γνώμη μου, παρόλο που η στάση αυτών των πολιτών έχει ανορθολογικά χαρακτηριστικά, εμπεριέχει και μια σημαντική ορθολογική στιγμή. Θεωρώ απόλυτα λογικό ένας πολίτης να μην εμπιστεύεται αυτά που του λέει η κυβέρνηση και τα ελεγχόμενα καθεστωτικά ΜΜΕ για την πανδημία. Αυτό ισχύει ανά το παγκόσμιο, αλλά ιδιαίτερα για πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας, καθώς γνωρίζουν πως το κράτος τους είναι ιδιαίτερα

διεφθαρμένο, ανίκανο και αναξιόπιστο.

Άμα ένα κράτος, που έχει δείξει ξεκάθαρα πως δεν υπηρετεί το καλό των πολιτών του, ζητά από αυτούς να αλλάξουν ριζικά προς το χειρότερο τον τρόπο ζωής τους και να θυσιάσουν βασικές τους ελευθερίες, είναι λογικό και ορθολογικό ο κόσμος να αντιδράσει με καχυποψία. Η καχυποψία αυτή φαίνεται ακόμα ορθολογικότερη άμα αναλογιστούμε τα αλλοπρόσαλλα μέτρα που επέβαλε η Κυπριακή Δημοκρατία τον τελευταίο ενάμιση χρόνο, τις συνεχείς αλλαγές σε αυτά τα μέτρα, και τις πολλές φορές που βιάστηκε να μας πει πως βγαίνουμε από την πανδημία. Ο κόσμος δικαιολογημένα δεν εμπιστεύεται ούτε το κυπριακό κράτος, ούτε τους εμπειρογνώμονές του.[5]

Η απάντηση του κράτους στην καχυποψία των πολιτών είναι να τους δαιμονοποιήσει σαν παρανοϊκούς συνωμοσιολόγους, δηλαδή, σαν 'ψεκασμένους'. Το κράτος χρησιμοποιεί τα ΜΜΕ που ελέγχει όπως το συγκρότημα Δίας για να παρουσιάσει οποιαδήποτε κριτική στα μέτρα και οποιαδήποτε κινητοποίηση ενάντια τους σαν ανορθολογική και κοινωνικά επικίνδυνη, υπερπροβάλλοντας τη μειοψηφία γραφικών αντιεμβολιαστών και συνωμοσιολόγων. Αυτή ήταν η στάση του τόσο με δεξιές, όσο και με αριστερές κινητοποιήσεις, από την πρώτη διαδήλωση στο οδόφραγμα Λήδρας μέχρι και την πρόσφατη διαδήλωση έξω από το προεδρικό. Αυτό προδίδει πως στόχος του κράτους είναι να διαιρέσει τους πολίτες σε δυο αντίπαλα στρατόπεδα – σε υπεύθυνους νομοταγείς πολίτες από τη μια, και σε ανεύθυνους 'ψεκασμένους' από την άλλη – και να στρέψει το ένα ενάντια στο άλλο. Με το να δαιμονοποιεί τους 'ψεκασμένους', το κράτος πετυχαίνει να διοχετεύσει τη δυσαρέσκεια της κοινής γνώμης με τον ιό στους 'ψεκασμένους,' αποφεύγοντας έτσι να είναι το ίδιο ο δέκτης της δυσαρέσκειας αυτής. Με άλλα λόγια, το κυπριακό κράτος ακολουθεί την κλασική τακτική του «διαίρει και βασίλευε» για να επιβάλει τα μέτρα του όσο πιο εύκολα γίνεται.

Στην προσπάθεια του να δαιμονοποιήσει τους σκεπτικούς πολίτες, το κράτος έχει την ασυνείδητη στήριξη της πλειοψηφίας της Ε/κ αριστεράς και των λεγόμενων προοδευτικών/φιλελεύθερων. Παρόλο που η Ε/κ αριστερά απεχθάνεται την κυβέρνηση Αναστασιάδη και κριτικάρει κάποια από τα πανδημιακά μέτρα, απεχθάνεται ακόμη περισσότερο τους δεξιούς, συντηρητικούς, και εθνικιστές πολίτες που αντιδρούν στα μέτρα. Τείνει να τσουβαλιάζει όλους αυτούς τους πολίτες μαζί σαν επικίνδυνους φασίστες ή σαν ηλίθιους συνωμοσιολόγους, και κάνει το παν για να διαχωρίσει την κριτική της για την πανδημική διαχείριση από την κριτική των 'ψεκασμένων'. Τα υποτιμητικά σχόλια στο διαδίκτυο δίνουν και παίρνουν. Αριστεροί γράφουν υπέρ της επιβολής εμβολιασμού, υποβιβάζουν την αστυνομική βία που δέχονται οι λεγόμενοι 'ψεκασμένοι,'[6] και μας λένε μέχρι και ότι προτιμούν να πεθάνουν από τα εμβόλια παρά να ζουν μαζί με άτομα που δεν δέχονται να εμβολιαστούν.[7] Ακόμη και το κίνημα Ως Δαμέ αρνήθηκε οποιαδήποτε σύμπραξη με τους 'ψεκασμένους,' παρόλο που πολλά από τα αιτήματα των δύο κινημάτων είναι κοινά. Επί της ουσίας, η πλειοψηφία της Ε/κ αριστεράς και των λεγόμενων προοδευτικών/φιλελεύθερων λειτουργεί σαν δεκανίκι του κράτους στη διαχείριση της πανδημίας.

Αν η καχυποψία προς τα μέτρα διαχείρισης της πανδημίας είναι δικαιολογημένη όμως, τί να πούμε τότε για την υποστήριξη της διαχείρισης από αριστερούς και φιλελεύθερους; Και γενικότερα, τί να πούμε για όλους αυτούς τους πολίτες που είναι φανατικοί υποστηρικτές των μέτρων; Όπως έγραψε πρόσφατα και η Cyprus Mail, οι 'ψεκασμένοι' ενδεχομένως να ερευνούν περισσότερο την πανδημία από τους υποστηρικτές των μέτρων.[8] Η μεγάλη πλειοψηφία των υποστηρικτών των μέτρων αρκείται στην καθεστωτική προπαγάνδα για το θέμα, είτε του Τσουρούλλη, είτε των υποτιθέμενα πιο έγκυρων διεθνών ΜΜΕ, χωρίς να το έχει ψάξει περαιτέρω. Οι πλείστοι που μας κουνάνε το χέρι να εμβολιαστούμε δεν γνωρίζουν περισσότερα από τους 'ψεκασμένους' για τον ιό — κάθε άλλο. Ο πλείστος κόσμος που εμπιστεύεται και ακολουθεί την κρατική διαχείριση το κάνει τυφλά. Δεν έχει τη γνώση και την κριτική σκέψη για να κρίνει αν αυτά που του λένε οι 'εμπειρογνώμονες' και οι

επιστήμονες ισχύουν. Άρα, ο διαχωρισμός μεταξύ ορθολογιστών και 'ψεκασμένων' είναι κουραφέξαλα. Τουλάχιστον ο κόσμος που είναι κριτικός προς τη διαχείριση της πανδημίας δείχνει κάποια αντανακλαστικά εναντίον της καταπάτησης των βασικών του δικαιωμάτων και του τρόπου ζωής του. Οι πιο ψεκασμένοι από όλους είναι όσοι ακολουθούν τα μέτρα άκριτα, όχι αυτοί που τα αντιμετωπίζουν με καχυποψία.

Είναι επίσης σημαντικό να αναγνωρίσουμε πως η μεγάλη πλειοψηφία των 'ψεκασμένων' ανήκουν στην εργατική τάξη. Το παραδοσιακό καθήκον της αριστεράς είναι η συγκρότηση της εργατικής τάξης σε ανεξάρτητη πολιτική δύναμη που να επιδιώκει την ανατροπή του καπιταλισμού. Για να επιτευχθεί αυτό το ιστορικό καθήκον, επιβάλλεται μεταξύ άλλων η διοχέτευση οποιασδήποτε γενικευμένης δυσαρέσκειας της εργατικής τάξης ενάντια στον πραγματικό της εχθρό, δηλαδή, την αστική τάξη και το κράτος της. Αυτό ισχύει και με τη σημερινή γενικευμένη δυσαρέσκεια πολύ κόσμου με τη διαχείριση της πανδημίας. Μια πραγματική αριστερά οφείλει να αναγνωρίσει και να αναδείξει τον έλλογο πυρήνα αυτής της δυσαρέσκειας, ενώ ταυτόχρονα να απομακρύνει το δυσαρεστημένο κόσμο από παράλογες ή/και αντιδραστικές θεωρίες συνωμοσίας.

Αξίζει τέλος να σημειωθεί πως οι επιστήμονες δεν είναι ανεξάρτητοι από το κράτος και την αστική τάξη, κάτι που θα έπρεπε να είναι προφανές σε έναν αριστερό. Υπάρχουν επιστήμονες που φιμώθηκαν και τα videos τους κατέβηκαν από το διαδίκτυο επειδή πρότειναν άλλα μέτρα από αυτά που τελικά επικράτησαν.

Ζούμε μια από τις μεγαλύτερες κρίσεις στην ιστορία του καπιταλισμού, και η αριστερά οφείλει να προσπαθήσει να ηγηθεί της δυσαρέσκειας της εργατικής τάξης με το κράτος, όχι να στηρίζει το αστικό κράτος ενάντια στην εργατική τάξη. Όσο αυτό δεν γίνεται, η κυβέρνηση θα συνεχίζει να παίζει με την υγεία μας και τον τρόπο ζωής μας. Δεν υπάρχει υγεία χωρίς ελευθερία, και δεν υπάρχει δυνατότητα ελευθερίας χωρίς αριστερά.

Φειδίας Χριστοδουλίδης

---

[1] Δυστυχώς θεωρώ αναγκαίο να ξεκαθαρίσω πως εγώ ο ίδιος παίρνω τον ιό σοβαρά. Ανήκω σε μια ιδιαίτερα ευπαθή ομάδα, έχω εμβολιαστεί εδώ και μήνες ενώ πρόσφατα νόσησα από τον ιό σοβαρά και έφτασα μέχρι και στο νοσοκομείο. Θα προτιμούσα να μην χρειαζόταν να κάνω αυτή την αναφορά, αλλά η πόλωση και η δαιμονοποίηση όσων έχουν κριτική στάση προς τη διαχείριση της πανδημίας με αναγκάζει να την κάνω.

[2]Μπορείτε να βρείτε τέτοιες κριτικές της διαχείρισης της πανδημίας στους ακόλουθους συνδέσμους: https://thejusticeproject.com.cy/2021/07/28/sto-onoma-tou-iou/

[3] https://thejusticeproject.com.cy/2021/07/17/dikeoma-arnisis-emvoliasmou/

[4] https://thejusticeproject.com.cy/2020/12/01/ekmetalefsi-tis-pandimias/

[5] Ούτε τους εμπειρογνώμονες και τα κράτη του εξωτερικού, καθώς και αυτοί ακολουθούν παρόμοια αλλοπρόσαλλη διαχείριση και επιπλέον τα μασούν στο ζήτημα προέλευσης του ιού.

[6] Απόσο γνωρίζω, η Δέφτερη Ανάγνωση έλαβε βίντεο όπου αστυνομικοί χρησιμοποιούν υπέρμετρη βία κατά διαδηλωτών στην πρόσφατη διαδήλωση έξω από το προεδρικό, αλλά επέλεξε να μην τα δημοσιεύσει.

[7] Η κατάσταση είναι ίδια και στο εξωτερικό. Παρατηρείται η δαιμονοποίηση οποιασδήποτε κριτικής των μέτρων και η προσπάθεια επιβολής του εμβολιασμού, ενώ οι αριστεροί παραμένουν

συστρατευμένοι με την ουσία της κρατικής διαχείρισης. Ακόμη και διακεκριμένοι φιλόσοφοι δημοφιλείς με την αριστερά όπως ο Αγκάμπεν τώρα παρουσιάζονται από την αριστερά σαν σκοταδιστές επειδή εναντιώνονται στη διαχείριση της πανδημίας: https://www.versobooks.com/blogs/5125-agamben-wtf-or-how-philosophy-failed-the-pandemic

[8] https://cyprus-mail.com/2021/07/25/coronavirus-the-great-divide-over-vaccinations/

Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Ηλεκτρονικά Άρθρα, covid-19, Δεκαετία 2020-2029, 2021, Μη Προσδιορισμένη, Απροσδιόριστη Τοποθεσία